Vlaams Parlement

vergadering **36**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 11 mei 2011

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING 4

VERONTSCHULDIGINGEN 4

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES
Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden 4

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN 4

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het beleid van de Vlaamse Regering ten aanzien van de verloning van het topmanagement bij Dexia en KBC
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van de resolutie van het Vlaams Parlement van 23 maart 2011 betreffende de bankenbonussen 4

ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van de CEO van Bekaert betreffende een mogelijk vertrek van het bedrijf naar het buitenland en de leefbaarheid van industriële productie in België 10

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over nieuwe initiatieven voor de administratieve vereenvoudiging van de land- en tuinbouwsector 14

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de aangekondigde hertekening van de kinderopvang
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de aanstelling van een transitiemanager in het kader van de hervorming van de kinderopvang 17

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de taxioorlog in en om de luchthaven van Zaventem 22

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de overname van de gemeentelijke basisschool De Letterbijter in Wezembeek-Oppem door het gemeenschapsonderwijs (GO!) en de organisatie van een 'meertaligheidsproject' in die school 26

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de campagne van de K.U.Leuven om Nederlandse studenten aan te trekken en het adverteren van de lagere studiekosten in Vlaanderen
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het actief aantrekken van buitenlandse studenten door Vlaamse universiteiten en de financiële consequenties hiervan 29

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van Brussels minister-president Charles Picqué betreffende de financiering van nieuwe schoolplaatsen door het Brussels Gewest 34

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 36

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de vernietiging van de bouwvergunning voor de tramlijn Deurne-Wijnegem door de Raad van State 36
Met redenen omklede moties 54

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Katrien Schryvers en Lies Jans, de heren John Crombez en Bart Van Malderen en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van het decreet van 16 juli 2010 houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie – 834 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 54
Artikelsgewijze bespreking 55
Hoofdelijke stemming 55

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Wienen en Johan Deckmyn tot besluit van de op 26 april 2011 door de heer Wim Wienen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiering van het tekort in het pensioenfonds statutairen van de VRT door de Vlaamse Regering – 1101 (2010-2011) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 55

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Bart Tommelein tot besluit van de op 26 april 2011 door de heer Wim Wienen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiering van het tekort in het pensioenfonds statutairen van de VRT door de Vlaamse Regering – 1104 (2010-2011) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 56

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 56

BIJLAGEN
Aanwezigheden 58
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers 58

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Annick De Ridder, Peter Reekmans, Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Johan Sauwens: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Michèle Hostekint, Jan Verfaillie: familieverplichtingen;

Tine Eerlingen, Katleen Martens: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de VB-fractie zijn in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media mevrouw Katleen Martens als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Frank Creyelman en in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed de heer Stefaan Sintobin als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Wim Van Dijck.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* Vl. Parl. 2010-11, nr. 60/27)

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het beleid van de Vlaamse Regering ten aanzien van de verloning van het topmanagement bij Dexia en KBC

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van de resolutie van het Vlaams Parlement van 23 maart 2011 betreffende de bankenbonussen

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, minister-president, de hamvraag die we ons vandaag stellen, is: zijn de socialisten nog sociaal en zijn de christendemocraten nog democratisch? Naar aanleiding met uw gesprek met de top van Dexia hebt u immers uiteindelijk gedoogd dat die fameuze bonussen gehandhaafd blijven. U bent met een kluitje in het riet gestuurd door de top van Dexia. Ik vind dat ronduit immoreel. We hebben 500 miljoen euro geïnvesteerd in Dexia, via aandelen, die ooit voor 9,9 euro werden aangekocht en vandaag

nog 2,6 euro waard zijn. Ik vind het immoreel dat na zo'n resultaat de top van Dexia toch dergelijke bonussen voor zichzelf uitkeert.

Ik weet natuurlijk ook wel hoe het systeem werkt. De politieke partijen zijn vertegenwoordigd in die raad van bestuur van Dexia, niet de Vlaamse Regering. Dat weet ik. Maar die politieke partijen dus wel, en het zijn politieke partijen die deze regering overeind houden. De ene hand wast inderdaad de andere. Men is allemaal medeplichtig. Door de toch niet onfortuinlijke uitkeringen aan deze politici van de meerderheidspartijen, van de traditionele partijen, wordt het bestaan van dergelijke bonussen gedoogd. Op die manier krijgen we te maken met een systeem dat politiek totaal onverantwoord is.

Mijn vraag aan u is dan natuurlijk: wat bent u van plan om hier nog aan te doen? U hebt zich immers met een kluitje in het riet laten sturen. Er is die fameuze resolutie van het Vlaams Parlement. Er is de woordenkramerij van een aantal partijen, niet het minst van de sp.a, die als eerste overstag gaat wanneer het écht concreet wordt. Er is natuurlijk wel een mogelijkheid. U hebt immers een vertegenwoordiger, niet in Dexia Bank, maar in de Gemeentelijke Holding, een van de belangrijkste aandeelhouders van Dexia. Indien u dat echt wilt, kunt u druk uitoefenen, maar ik heb de indruk dat u noch politiek, noch op andere vlakken die druk wenst uit te oefenen, omdat u via uw vertegenwoordigers in die raad van bestuur met handen en voeten gebonden bent aan dit soort banken en bankiers. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, blijkbaar ziet u geen graten in de torenhoge bonussen bij KBC en Dexia. U ziet blijkbaar geen problemen. Ik was nogal verbaasd toen ik dat las. Ik vind die bonussen gewoon onbetamelijk, onfatsoenlijk. Ik denk dat, maar ik denk dat veel Vlamingen daar hetzelfde over denken. U zegt dat de wettelijke regels gerespecteerd zijn, dat er een benchmark is geweest, een vergelijking met andere banken, en dat het probleem dus is opgelost. De kous is af, niet alleen voor u, maar ook voor minister Bourgeois, en zelfs voor minister Lieten, die op 1 mei nog fulmineerde tegen de bonussen. De kous is af.

Maar het gaat natuurlijk niet over die vergelijking. Dat is natuurlijk niet het punt. Het punt is natuurlijk dat die bonussen buitensporig zijn omdat ze de inspanningen van de gewone Vlaming negeren. Iedere gewone Vlaming heeft meebetaald aan de redding van Dexia, heeft er mee voor gezorgd dat de heer Mariani nog een job heeft. Hij heeft daarvoor gezorgd via de Vlaamse overheid, maar ook via de steden en gemeenten. Veel steden en gemeenten hebben zelfs leningen aangegaan om Dexia te redden.

Dan is natuurlijk de vraag wat u daarmee doet. Als het Vlaams Parlement hier enkele weken geleden een resolutie goedkeurt waarin het u vraagt om op te treden, om erop aan te dringen die bonussen niet uit te betalen, dan verwacht ik toch wel wat meer dan dat u op de koffie gaat bij de Dexiabestuurders en een vraagje stelt tijdens de aandeelhoudersvergadering. Ik vraag concrete initiatieven. Dat is mijn vraag vandaag.

Ik kan u meteen een suggestie doen. Over 25 minuten begint de aandeelhoudersvergadering van Dexia. De vakbonden, de BBTK (Bond der Bedienden, Technici en Kaderleden) hebben opgeroepen om een resolutie voor te leggen tegen de bonussen. Ze willen die ter stemming voorleggen. Dat kan als 20 procent van de aandeelhouders dat voorstelt steunt. Ik stel voor dat u uw gsm neemt, onze vertegenwoordigers belt en opdraagt om deze resolutie te steunen en tegen die bonussen te stemmen. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Mijnheer Watteeuw, ik wijs er u wel op dat volgens het reglement hier binnen niet mag worden gebeld. *(Gelach)*

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik begrijp dat de variabele verloning, wat gemeenzaam 'bonus' wordt genoemd, zeker in de financiële sector een heel delicaat dossier is. Vrij snel kan men vervallen in populisme, in uitspraken die goed liggen bij bepaalde groepen. Toch moeten we met heel veel zorgvuldigheid het dossier bekijken. De Vlaamse Regering heeft dat ook gedaan, net zoals dit parlement via de resolutie, die hopelijk door iedereen werd ondertekend.

De heer Dewinter heeft daarnet terecht gezegd dat we twee belangrijke participaties hebben: één in Dexia en één in KBC. Ik wil onderstrepen dat de aard van die participaties wel verschillend is. Mijnheer Dewinter, u hebt terecht gezegd dat we in het kapitaal van Dexia 500 miljoen euro rechtstreeks hebben ingebracht. We zijn daar aandeelhouder. We hebben geen rechtstreekse vertegenwoordiger in de raad van bestuur, maar wel iemand die straks naar de algemene vergadering gaat. Wat KBC betreft, hebben we 3,5 miljard euro in een specifiek certificaat. We zijn er niet vertegenwoordigd in de algemene vergadering, maar we hebben wel een aantal mensen in de raad van bestuur.

Er is nog een verschil. Beide hebben een herstelplan om uit de problemen te geraken. Dat plan is ook goedgekeurd door de Europese Commissie. Zonder daarover in detail te gaan, kan ik u zeggen dat het herstelplan verschillend is. In het plan van KBC is opgenomen dat de bank op een bepaald moment de som moet terugbetalen. Een van de elementen in het kader van de uitvoering van het herstelplan is de terugbetaling van het bedrag dat ze van de Federale en de Vlaamse Regering heeft ontvangen. Zonder daarover in detail te gaan, staat in het herstelplan van Dexia dat ze een aantal zaken moet afstoten en er zo voor zorgen dat de bank opnieuw gezond wordt.

Een tweede element dat ik in de algemene inleiding wil meegeven, is dat bij zowel KBC als bij Dexia de mensen die verantwoordelijk waren voor het debacle of voor de situatie waarin beide banken zich bevinden, niet meer de leiding hebben, en dat men na de crisis mensen heeft aangetrokken om het herstelplan uit te voeren en de beide banken opnieuw gezond te maken.

Wat Dexia betreft, waarover ik nu word ondervraagd, kan ik u zeggen dat we de top van die bank hebben uitgenodigd. Ik ben zelf niet bij hen op de koffie gegaan; zij zijn bij mij langsgekomen. Natuurlijk heb ik hun koffie aangeboden, zoals dat betaamt.

Vorig jaar hebben wij op de algemene vergadering van Dexia gevraagd hoe het zit met de verloning, en met het variabele gedeelte van de verloning in het bijzonder. Toen heeft niemand in het Vlaams Parlement gereageerd. Wij waren de enigen om dat te doen, want noch Wallonië, noch Brussel, noch iemand anders stelde over dat onderwerp een vraag. De Vlaamse Regering heeft tekst en uitleg gevraagd, en op onze vraag hebben we een antwoord gekregen.

Twee: in punt 5 van de circulaire van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA) van 14 februari staan expliciet een aantal elementen met betrekking tot banken die genieten van staatssteun. Een van die elementen is de stelling dat er een relatie moet zijn tussen het variabele gedeelte en de uitvoering van het herstelplan. Dat element hebben wij onderzocht. Ik kom daar nog op terug.

Bij Dexia is er bovendien een specifiek probleem: daar heeft men een gedeelte van het variabele gedeelte 'vast' gemaakt, om op die manier tegemoet te komen aan wat op het federale niveau wordt gevraagd: het spanningsveld tussen het vaste en het variabele gedeelte verkleinen. Daarmee ontstaat er enige spanning tussen het nieuwe, variabele gedeelte en de uitvoering van het herstelplan.

De voorzitter: Minister-president, kunt u afronden? *(Opmerkingen van de heer Jan Roegiers)*

Mijnheer Roegiers, ik pas het reglement toe, zowel voor de volksvertegenwoordigers als voor de leden van de regering. Indien u dat anders ziet, dan moet u uw bezwaren op een andere plaats kenbaar maken.

Minister-president Kris Peeters: Ik probeer af te ronden, voorzitter, maar dit is een delicaat, moeilijk dossier. Ik kan niet in één zin antwoorden. Ik zal kort zijn, ervan uitgaande dat alle parlementsleden goed zijn geïnformeerd. Al kan men zich afvragen waarom de vraag dan hier nog wordt gesteld. *(Opmerkingen bij de oppositie)*

Mijns inziens is het duidelijk. De Vlaamse Regering heeft de top van Dexia ontmoet. Op basis van wat het Vlaams Parlement in zijn resolutie heeft beslist hebben we nagegaan of het variabele loon buitensporig is. Men toonde ons een benchmark en gaf ons tekst en uitleg. Daaruit bleek dat het variabele loon niet buitensporig is. De uitdrukkelijk door ons gevraagde relatie tussen het variabele loon en het herstelplan is bevestigd. Wij zullen dat verder opvolgen.

Ik wil nog een laatste element vermelden. Ik begrijp zeer goed de maatschappelijke commotie rond dit dossier. Men zegt dat er verschillende keren met de Nationale Bank en vertegenwoordigers van de Federale Regering is gesproken. Men zegt dat het dossier zeer zorgvuldig is opgebouwd. Men zegt ook dat in vergelijking met het vorige jaar het variabele gedeelte is verminderd. Met deze oplijsting en een reeks duidelijke afspraken met de top van Dexia voor ogen is het logisch dat we Dexia zeggen dat dit allemaal niet vanzelfsprekend is en men met het maatschappelijke debat rekening moet houden, maar ook dat we geen populistische uitspraken zullen doen die het debat de verkeerde richting uitsturen.

De heer Filip Dewinter: Minister-president, als u zoveel woorden nodig hebt om iets heel simpel uit te leggen, dan is er met uw uitleg iets grondig mis. Kort samengevat: u bent met een kluitje in het riet gestuurd. Het is niet normaal en immoreel dat mensen zoals de heer Mariani kunnen rekenen op een bonus van 600.000 euro, met daarbovenop nog eens 200.000 euro via een andere functieomschrijving. Het enige dat u uit de brand hebt gesleept, is dat het variabele gedeelte over vijf in plaats van over vier jaar zal worden uitbetaald. Dat is de essentie, en men heeft daar geen lange uitleg voor nodig.

U zit met een probleem, en dat moet hier nu maar eens worden gezegd. Dat probleem is de politieke verwevenheid tussen de banksector en de politieke wereld.

Als in de raad van bestuur mensen zitten zoals Francis Vermeiren, oud-parlementslid van Open Vld, Luc Martens, voormalig CD&V-minister van de Vlaamse Regering, Wivina Demeester, voormalig parlementslid en minister, Patrick Janssens, sp.a-burgemeester van Antwerpen en Vlaams parlementslid, Patrick Lachaert, Tony Van Parys enzovoort, dan weten we dat het noch voor sp.a, noch voor CD&V, noch voor Open Vld mogelijk is om neen te zeggen tegen de politieke druk die wordt uitgeoefend op u en op uw regering om die bonussen toe te laten.

Minister-president, met uw regering, met Open Vld, met CD&V en met de socialisten, maakt u deel uit van het systeem dat dit toelaat. Zolang die verwevenheid er is, zal er aan die bonussen niets gebeuren, ondanks alle woordenkramerij van sp.a, ondanks alle grote beloften en ondanks uw technische uitleg, die nergens op slaat. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, het is inderdaad helemaal niet moeilijk. Over een kwartier begint de aandeelhoudersvergadering. Er zal een resolutie worden voorgesteld tegen de bonussen. Zult u die wel of niet steunen? Daar moet u geen groot betoog over houden. Zegt u ja of neen? Ik denk dat ik het antwoord al ken. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

U moet geen vragen stellen, u moet een standpunt innemen, u moet kiezen. Ik heb het meer voor de aanpak van mijn eigen stad, die niet alleen unaniem een motie heeft gestemd, met uitzondering van de CD&V-fractie die is weggelopen omdat ze niet durfde te stemmen, maar

ook daadwerkelijk maatregelen heeft genomen in een taal die de managers van Dexia en KBC goed verstaan: het geld wegtrekken. Ze verstaan alleen de taal van de cijfers. Wel, laten we de taal van de cijfers spreken. Maak het duidelijk, minister-president! Maar dat durft u niet.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, uw antwoord voldoet niet. Ik ben er zeker van dat uw antwoord de modale Vlaming en dus ook Open Vld niet zal overtuigen. Eind maart hebben we een resolutie goedgekeurd. U kunt inderdaad bescherming vinden in het woord 'buitensporig' zoals in de resolutie staat, want het gaat niet over buitensporige bonussen.

Los van het taalgebruik van de resolutie, ging het over een signaal. Minister-president, u bent zelf empatisch genoeg om te beseffen dat dit signaal komt uit de brede samenleving en door ons allen wordt gedragen, maar dat signaal is door de Dexia- en de KBC-top niet ontvangen.

Onze vraag aan u is niet om een afweging te maken of dit naar recht is, maar naar rechtvaardigheid. Is dit rechtvaardig? Kan het dat aan het topmanagement van banken die worden rechtgehouden met het kapitaal van de samenleving – voor KBC gaat het over maar liefst 3,5 miljard euro – op dit ogenblik bonussen worden uitbetaald? Het antwoord daarop is: neen. *(Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en Groen!)*

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik sluit me voor een deel aan bij wat de heer van Rouveroij zegt: het signaal is bij Dexia inderdaad niet aangekomen. We hebben een resolutie gestemd, met dien verstande dat Dexia toen al had beslist en niet bereid is om op die beslissing terug te komen.

In Nederland heeft ING afgezien van bonussen, maar de bankiers hebben dat zelf moeten beslissen omdat het juridisch niet afdwingbaar is. Men is hier op de verkeerde aan het schieten. Dit is de enige regering die voortdurend in vraag stelt wat ze aan het doen is.

Als het gaat over de vraag of de Vlaamse Regering juridisch kan ingrijpen, komen we bij uw woordenkramerij, mijnheer Dewinter. Elke keer als u het woord 'socialisten' uitspreekt, ontsnapt er steeds meer speeksel aan uw mond.

Er is iets naast de woordenkramerij, mijnheer Dewinter. Na de bankencrisis zijn er op het federale niveau wetsvoorstellen ingediend. Daar kan men juridisch vastleggen wat de banken niet meer mogen doen. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de enige die het strenger aanpakken van de bonussen niet heeft weggestemd, de partij is die naast u staat. Ook uw partij heeft dat allemaal weggestemd. Tot zover de woordenkramerij. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, het is duidelijk dat een privéonderneming doet wat ze wil. Vanaf het ogenblik dat een onderneming wordt gered van het faillissement – wat met Fortis niet is gebeurd, maar wel met KBC en Dexia –, is het onbetamelijk bonussen te ontvangen wanneer ze werkt en overleeft met overheidsgeld. Als een bank u geld toestopt om u te redden van een faillissement, dan stelt ze ook voorwaarden, en dan moeten die voorwaarden worden ingelost.

Het is onbegrijpelijk dat men dat doet. In Japan zien de mensen van TEPCO uit eigen beweging af van elke vorm van remuneratie. Zelfs de eerste minister van Japan heeft dat beslist. Er kan dus wel ethiek bestaan. Wie overleeft via overheidsgeld en toch bonussen uitbetaalt, is onethisch bezig. Dat had van in den beginne zowel door de Vlaamse als door de Federale Regering een voorwaarde moeten zijn voor het redden van deze twee financiële instellingen.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik betreur dat hier een aantal zaken op flessen worden getrokken, maar goed, iedereen heeft daar recht op. Nogmaals, dit is een heel delicate discussie. Niemand kan dit ooit winnen, tenzij men er zwaar invliegt en de bonussen totaal tot nul wil herleiden. Ik heb al onderstreept dat het gaat over mensen die zijn aangetrokken na de crisis. Die mensen konden ook heel wat anders doen maar wilden die banken redden.

Mijnheer van Rouveroij, u gooit KBC en Dexia op één hoop. Ik heb geprobeerd om een onderscheid te maken. Ik begrijp dat u dat op één hoop gooit. U weet dat we een rendement hebben op onze 3,5 miljard euro. Ik wil u zeggen dat noch Didier Reynders, toch iemand die u als Open Vld'er kent, noch de Federale Regering daar met een woord over hebben gerept. Ze hebben daar niets aan gedaan. Als u in Vlaanderen zo verontwaardigd komt doen, moet u misschien eens kijken hoe dat op het federale vlak gelopen is.

Die circulaire, mijnheer Dewinter, heeft niets te maken met de politieke partijen. De circulaire van de CBFA is opgemaakt door mensen van de Nationale Bank. Dat zijn technici, zij hebben rekening gehouden met de Europese regelgeving. Er is verschillende keren overleg over gepleegd. De regels zijn zeer zorgvuldig opgevolgd. Dat hebben we nagegaan. We moeten ook in de toekomst alles doen om KBC en Dexia te redden en het herstelplan uit te voeren. Ik hoop dat dit debat, hoe delicaat ook, met de signalen die wij gegeven hebben, goed is overgekomen bij KBC en Dexia.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Crombez, ik hoor het de socialisten allemaal graag zeggen... *(Rumoer)*

Het is altijd hetzelfde bij de socialisten – of moet ik zeggen 'de kaviaarsocialisten' van sp.a. Het is: luister naar mijn woorden maar kijk niet naar de daden in de raad van bestuur van Dexia. Kijk vooral niet naar de 'Tuybensen' in uw partij die net het omgekeerde doen, altijd opnieuw, van wat ze in het parlement komen beweren. Dat is de realiteit. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Minister-president, we hebben 500 miljoen euro aandelen gekocht. Dat was bijna het volledige Toekomstfonds dat we in 2008 hebben geïnvesteerd om Dexia te redden. Mijn fractie – en ik ben niet te beroerd om dat te zeggen – was daar voorstander van. Maar waar we geen voorstander kunnen van zijn, is dat we vandaag op het einde van de rit vaststellen dat dat aandeel zelfs niet meer de helft waard is van toen. Het is vandaag nog 2,6 euro waard, we komen van 9,9. Dan is het immoreel, er is geen ander woord voor, dat de top zichzelf toch nog ruim bedeelt. Wat is dat anders? 80.000 euro als bonus! Leg dat eens uit aan de man in de straat! Leg dat eens uit aan de werkloze in Vlaanderen! Dat zijn belastinggeld, niet ons geld maar het belastinggeld, geïnvesteerd is en nu nog nauwelijks de helft waard is. Leg maar eens uit dat we met uw gedoogsteun toestaan dat we aan de top van Dexia zulke bonussen blijven uitbetalen. Immoreel! Er is geen ander woord voor. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, u blijft benadrukken hoe delicaat de discussie is, hoe goed we moeten opletten als we spreken over de bonussen en het loon van Mariani. Ik vraag me af wat de gewone Vlaming met een modaal loon denkt over die bonussen. Zou die ook denken dat het zo delicaat is? Dat we moeten opletten als we spreken over 600.000 euro? Minister-president, u moet duidelijk stelling nemen en u doet dat niet. U kunt stelling nemen op de aandeelhoudersvergadering. Keur een resolutie goed tegen deze bonussen! Dan zal ik geloven dat u daar bekommerd om bent.

Zolang u dat niet doet, kan ik alleen maar zeggen dat u hand- en spandiensten levert aan de topmanagers van die banken. Dat kan toch niet anders wanneer u geen stelling inneemt. Neem stelling in tegen die bonussen. Die zijn immoreel en onfatsoenlijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van de CEO van Bekaert betreffende een mogelijk vertrek van het bedrijf naar het buitenland en de leefbaarheid van industriële productie in België

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Minister-president, in het weekblad Knack sluit Bert De Graeve, CEO van staaldraadfabrikant Bekaert, niet uit dat het bedrijf op termijn uit Vlaanderen zal verdwijnen. In Vlaanderen doet Bekaert nog aan onderzoek en ontwikkeling en heeft het nog twee productiefabrieken, meer bepaald in Aalter en Zwevegem, toch nog altijd goed voor enkele duizenden werknemers.

Volgens baron De Graeve, overigens geen vriend van ons, is industriële productie op grote schaal hier in Vlaanderen niet meer leefbaar. Om de ernst van de situatie en van de forse uitspraken van de heer De Graeve te ondersteunen, wil ik hier een citaat brengen: “Niemand wil hier blijkbaar nog industrie. Er is altijd iets mis mee. Maken we niet te veel lawaai, dan zorgen we wel voor te veel vrachtverkeer. Bovendien heerst hier een schaarste aan goede arbeidskrachten en kampen we met hoge energieprijzen.” De heer De Graeve vervolgt: “Als die fabrieken niet meer leefbaar zouden zijn, dan wordt het ook twijfelachtig of we in België nog aan onderzoek en ontwikkeling moeten doen. Als we hier geen research meer kunnen doen, bijvoorbeeld door een gebrek aan goede ingenieurs, komen die twee fabrieken op hun beurt in gevaar. En dan staat in Kortrijk nog ons hoofdkantoor maar dat kun je uiteindelijk ook snel verhuizen naar Genève, Shanghai of New York.”

De gemakzucht waarmee de CEO dit allemaal vertelt, is frappant. Het zijn toch merkwaardige uitspraken, niet het minst omdat Bekaert onlangs nog een forse omzetstijging bekendmaakte en dat ook de productievestigingen een hoge capaciteitbezetting noteren. We zullen straks ongetwijfeld ook een overzicht krijgen van de financiële steun die Bekaert de afgelopen jaren heeft ontvangen van de Vlaamse overheid.

In elk geval is duidelijk dat de heer De Graeve het flankerend economisch ondersteuningsbeleid van de Vlaamse Regering volledig onderuithaalt. Minister-president, wat is uw reactie op de verklaringen van de heer De Graeve, die bijzonder pijnlijk zijn voor de Vlaamse Regering? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Toen dit artikel gisteren werd aangekondigd als voorafname op de Knack die vandaag is verschenen, moest ik ook even slikken. Ik vroeg me af hoe ik dit moest plaatsen. Ik heb zowel met de voorzitter, baron Paul Buysse, als met de CEO, Bert de Graeve, contact gehad. Mijn vraag was hoe ik dit bericht moest plaatsen en wat hun antwoord daarop is.

Ze hebben mij drie zaken geantwoord. Het zou in eerste instantie om een nogal ongelukkige vraag gaan. Het antwoord dat de heer De Graeve daarop heeft gegeven, moet niet worden begrepen als zou Bekaert Vlaanderen verlaten, integendeel. Beiden hebben me verzekerd dat er geen enkel concreet plan bij Bekaert is om Vlaanderen te verlaten. In 2010 heeft Bekaert 85 miljoen euro geïnvesteerd in Vlaanderen en honderd mensen aangeworven. Bekaert en de beide topmensen hebben me verzekerd dat zij zelfs nog meer willen investeren in Vlaanderen.

Ten tweede is het belangrijk, zoals voor elke internationale onderneming, de groeimarkten te volgen. De groeimarkten voor Bekaert situeren zich natuurlijk in Rusland, Azië en Zuid-Amerika. Vooral de bandenproducenten waar Bekaert een belangrijke afname vindt, zijn in die continenten zeer dynamisch bezig. Dat Bekaert ook die markten volgt, is eigenlijk niet

meer dan een economische logica die niet alleen Bekaert volgt, maar ook alle andere ondernemingen, namelijk ‘wees daar waar uw markt is’.

Ten derde focust Bekaert zich steeds meer op producten met een hoge toegevoegde waarde, net zoals andere bedrijven in Vlaanderen, en dat is heel positief. Voor Bekaert is dat een uitdaging. Het bedrijf apprecieert zeer wat de Vlaamse Regering heeft beslist bij de begrotingscontrole, namelijk 65 miljoen euro en een opstap naar onderzoek en ontwikkeling (O&O). Het kijkt ook uit naar de afronding van het witboek Industrie, wat een kwestie van weken is. Deze Vlaamse Regering heeft voor de eerste keer heel duidelijk gezegd: wij gaan voor de industrie echt een beleid ontwikkelen, we gaan effectief de nodige aandacht en instrumenten geven met een groenboek en een witboek. Deze analyse is niet nieuw, wij hebben die ook gemaakt, namelijk dat de industrie in Vlaanderen essentieel is en dat we alles moeten doen om die hier te houden. Om die reden gaan we binnenkort over tot de publicatie van dat witboek.

Voorzitter, mijn conclusie is dat dit een wat ongelukkig artikel met een ongelukkig antwoord is op een hypothetische vraag. Ik heb van beide heren de bevestiging gekregen die ik u juist heb toegelicht.

De heer Stefaan Sintobin: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Een ongelukkige vraag en een ongelukkig antwoord, maar het is natuurlijk wel gezegd en het stond ook in het weekblad en de kranten. Ik heb u het citaat gegeven. Om dan achteraf te zeggen dat u het verkeerd hebt gezegd, lijkt me al te gemakkelijk. Ik hoop in elk geval dat, zoals u komt te vertellen, men op korte termijn niet van plan is om weg te gaan. Dat kan ons geruststellen. Hoewel, met dergelijke bedrijven weet men nooit. Ik verwijs naar Opel. Men incasseert maar subsidies en dergelijke, maar met de werknemers houdt men geen rekening. Voorbeelden uit het verleden leren ons dat sommige bedrijven weinig respectvol omgaan met de subsidies die ze ontvangen van de Vlaamse overheid en dus de belastingbetaler. Misschien moeten we die criteria toch eens herzien.

Tenslotte is het belangrijkste de kritiek van de CEO van Bekaert dat er in Vlaanderen momenteel geen leefbaarheid meer is voor industriële ontwikkeling op grote schaal. We kunnen niet iedereen tewerkstellen in de dienstensector, in de sociale economie, in de culturele wereld. We hebben nood, nu en in de toekomst, aan industriële productie. Minister-president, wat gaat u doen om de industriële productie op termijn te behouden?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister-president, collega’s, in het interview staan dingen waar ik het grondig oneens mee ben, bijvoorbeeld over de lonen van managers en democratie in Azië. Er komen ook een aantal dingen in terug waar onze fractie in het verleden herhaaldelijk op gewezen heeft: het belang van een goed werkende arbeidsmarkt, het belang van onderzoek en ontwikkeling, een regelgeving die performant vergunningen kan toestaan. Vooral hecht de heer De Graeve belang aan de factor energiekosten in de kostenstructuur van een bedrijf. Wij hebben in het verleden naar aanleiding van een actuele vraag over de oplopende inflatie daar al op gewezen. Ik vind nu een bevestiging daarvan in het standpunt van de heer De Graeve. Ik vraag dus aan de Vlaamse Regering een krachtdadig industrieel beleid. U hebt verwezen naar het witboek. Ook die factor moet daarin worden meegenomen in het belang van dit bedrijf en van de hele industriële sector.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik ben het eens met de minister-president: het was niet helemaal verstandig om deze uitspraken nu, op deze manier, te doen. Maar het is wel zo dat de heer De Graeve, zoals de heer Van Malderen zegt, een paar klemtonen legt en een paar problemen aankaart die we al langer kennen en waar inderdaad iets aan moet worden gedaan. De loonkosten, de energieprijzen, het gebrek aan geschoolde arbeidskrachten en aan innovatie: dat zijn zaken die we moeten blijven opvolgen.

De heer De Graeve schuift één punt duidelijk naar voren, het nimbysyndroom, de mentaliteit van ‘niet in mijn achtertuin’ die zich keert tegen de industrie. Deze discussie komt terug in het debat over de Raad van State van de jongste tijd: het evenwicht tussen het algemeen en het particulier belang is een beetje zoek. Wij moeten daar rekening mee houden.

Ik heb nog een kanttekening. Veel bedrijfsleiders maken graag de vergelijking met Azië en de gang van zaken daar. Ik ben ervan overtuigd dat we heel interessante dingen kunnen leren in Azië. De heer Van Malderen verwees naar de democratie in Azië en dergelijke. Maar laat ons eerlijk zijn: dat is niet helemaal het maatschappijmodel dat wij voorstaan. De bedrijfsleiders moeten daar ook rekening mee houden.

Ik geloof nog altijd in industrie in Vlaanderen. Ik hoop dat we met de uitvoering van het witboek daaraan een bijdrage kunnen leveren.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, u kent Bert De Graeve. U weet dat hij niet uit zijn nek kletst en dat hij geen onvoorbereide uitspraken zal doen. Als manager van het jaar van vorig jaar en als winnaar van de Vlerick Award gaat hij zeer bedachtzaam te werk. Bovendien heeft hij de ervaring van met de overheid te werken. Natuurlijk nuanceer je je woorden als je persoonlijk door de minister-president wordt opgebeld. Zijn boodschap is echter zeer duidelijk. En hij staat niet alleen. Ik citeer de Federatie van de Textiel-, Hout- en Meubelindustrie (Fedustria): “Vlaanderen voert een blablabeleid. We worden al anderhalf jaar aan het lijntje gehouden. Dit is niet meer ernstig.”

Als we het hebben over tewerkstelling, dan weten we dat de directe en indirecte tewerkstelling in de industrie in Vlaanderen nog steeds goed is voor 40 procent van de jobs. Wat moeten we dan doen? Minister-president, uw groenboek heeft geen inhoud. Het bevat geen concrete maatregelen. Het gaat over “de werkende Vlaming”, “de belevende Vlaming” enzovoort. Deze Vlaamse Regering moet eindelijk eens concrete maatregelen durven te treffen: concrete zaken over de arbeidsmarkt, concrete zaken over het stoppen met het subsidiëringsbeleid en over het creëren van een bedrijfsvriendelijk ondernemingsklimaat. Dat is wat we nodig hebben, niet de weg die we tot nu toe hebben gevolgd.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, de beweringen van de heer De Graeve mogen dan wat ongelukkig zijn geweest, de vraag naar de leefbaarheid van de industrie in Vlaanderen is wel terecht. Hij is ook niet nieuw. De heer Sabbe citeerde al Fedustria. In het verleden hebben ook andere federaties erop gewezen dat de industrie het moeilijk heeft. We zijn bijna twee jaar ver in deze legislatuur. Ik vraag me af wat het industriële project van deze regering is. De met veel gedruis aangekondigde staten-generaal heeft plaatsgevonden. Maar wat zijn de concrete resultaten op het terrein? Er was het groenboek en we zitten nu te wachten op het witboek. Ik vind dat het allemaal lang duurt. Ik hoop dat het nu in een versnelling komt en dat u zeer snel zeer concrete maatregelen kunt nemen om een nieuw toekomstproject voor de industrie uit te tekenen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, ook ik was een beetje verwonderd over de uitlatingen van Bert De Graeve deze ochtend. Zeker als we kijken naar de situatie van Bekaert: de winst is verdubbeld tot bijna 400 miljoen euro; er is een investeringsplan voor een nieuw hoofdkantoor in Zwevegem aangekondigd. De cijfers tonen ook aan dat Vlaanderen aantrekkelijk is als investeringsregio. Als er vorig jaar 155 buitenlandse bedrijven beslissen om te investeren in Vlaanderen, kan het zo erg niet zijn om hier industriële vestigingen te hebben.

We moeten belang hechten aan de aanwezigheid van de industrie en een aantal maatregelen nemen. Daarom waren we heel blij met het groenboek en met de aandacht die de regering

daarin schenkt aan de industrie. We zijn in blijde verwachting van het witboek. In de commissie hebben we daarover al een resolutie goedgekeurd, met een aantal aanbevelingen. Heel belangrijk daarbij – en dat haalt ook Bert De Graeve aan – is het invoegen in het witboek van een talentenbeleid als antwoord op de knelpunteconomie. Ook Bert De Graeve haalt dit aan als vierde pijler van ons industriële beleid. Hierbij moeten we, conform de initiatieven van mevrouw Poleyn en de heer Van den Heuvel speciaal aandacht schenken aan het belang van wetenschap en techniek in ons onderwijs.

Als laatste element en als voorafname op de woorden van mevrouw Ceysens wil ik er nog op wijzen dat de oplossing zeker niet schuilt in het vorige week door haar aangekondigde chequeboekliberalisme. Een verstandig industrieel beleid, zoals we dat binnenkort in het witboek zullen terugvinden, zal een antwoord bieden op de vragen van de heer De Graeve.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, vorige week hebben we deze discussie gevoerd. De aanleiding was het Vlaams hervormingsprogramma. We kunnen ons hier met allerhande boeken bezighouden. Het Vlaams hervormingsprogramma bevat de concrete maatregelen die de Vlaamse Regering tot 2020 wil nemen. Dat programma telt honderd pagina's en bevat niet een enkele maatregel op het vlak van de lastenverlaging. Dat is nochtans wat de industrie en de ondernemers vragen.

Minister-president, u moet meegaan in een beleid van lastenverlaging. U hebt al een schuldbekentenis afgelegd. Omdat we hier massaal op hebben aangedrongen, hebt u 65 miljoen euro aan het budget voor O&O toegevoegd. Vandaag dringen we aan op lastenverlagingen.

Een groenboek interesseert ons niet. Wat ons interesseert, is waar u blijft met een chequeboek vol lastenverlagingen. Het kan over energiekosten of over loonkosten gaan. U kunt vertellen dat we daar niet veel aan kunnen doen. U kunt binnen uw eigen bevoegdheden echter lastenverlagingen doorvoeren. U hoeft hiervoor geen excuses te zoeken. Put your money where your mouth is. Pas dan zullen we u geloven.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik heb in de commissie al het genoegen gehad met mevrouw Ceysens van gedachten te wisselen. Iets wat zeker is blijven hangen, is de stelling dat we geen groenboek of witboek, maar een chequeboek nodig hebben. Dat is een echt liberaal idee. We hebben een chequeboek nodig. Ik moet met cheques rondgaan. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Zo heb ik het begrepen. Ik moet cheques uitdelen. Ik denk dat mevrouw Ceysens zich vergist. *(Rumoer)*

De voorzitter: Mevrouw Ceysens, de minister-president heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Ceysens vergist zich. We hebben er zorgvuldig naar gestreefd een begroting in evenwicht te creëren. Ik hoop dat dit de liberalen ook na aan het hart ligt. Het is ons gelukt. *(Opmerkingen van de heer Dirk Van Mechelen)*

Mijnheer Van Mechelen, u hoeft zich geen zorgen te maken. Op het juiste moment zullen we het daarover hebben. Minister Muyters en ikzelf zullen dit graag toelichten. Wij zijn niet diegenen die met een chequeboek rondlopen. De redenering is dat we eerst de begroting in evenwicht moeten brengen. Zodra er surplussen zijn, zullen we die direct aan onze prioriteiten besteden.

O&O is een van de eerste prioriteiten waarop we hebben ingezet. Mevrouw Ceysens heeft het over lastenverlagingen gehad. We zouden ook in een provisie voor de staatshervorming moeten voorzien. Ik heb de indruk dat de Open Vld een machine heeft uitgevonden om geld te drukken. *(Gelach. Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Ceysens, de minister-president heeft het woord. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens. Gelach)*

Mevrouw Ceysens, ik weet dat u niet veel naar plenaire vergaderingen komt. We hebben een reglement dat bepaalt hoe actuele vragen worden behandeld. Ik vind dat u zich hier als lid van het Vlaams Parlement bij moet neerleggen. In de commissie kunt u discussiëren zo veel u wilt. Hier moet ik de orde bewaren. De minister-president heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik ga rustig voort. Het is van groot belang dat we een sterk industrieel beleid voeren. Ik apprecieer de uitspraken van de vorige sprekers dan ook. We zijn hier volop mee bezig. Ik begrijp dat sommige leden van de oppositie graag zouden zien dat we dit al zouden finaliseren. We hebben echter met alle elementen rekeningen gehouden. Dit geldt ook voor elementen die door de oppositie zijn aangebracht. *(Opmerkingen)*

Als het niet stoort, ga ik gewoon verder.

Voorzitter, ik rond af, want er zijn nog andere vragen die ook zeer pertinent zijn. Het industriebeleid zal binnenkort door de Vlaamse Regering worden gefinaliseerd. In de betogen voor een duidelijk industriebeleid stellen de heer Van Malderen en anderen zeer terecht dat er een aantal bevoegdheden bij Vlaanderen zitten, maar dat loonkost en energiekost hier ook in moeten worden meegenomen. Dat is vanzelfsprekend.

Ik ga ervan uit dat wanneer beroepsfederaties ook al ongeduldig worden naar het witboek over de vernieuwing van onze energie, ik enkel kan zeggen – maar de heer Sabbe is ondertussen verdwenen – dat zij ook door mij zijn gecontacteerd om tekst en uitleg te vragen. Wanneer zowel de voorzitter als de CEO van Bekaert zeggen dat men dat artikel en die specifieke vraag in dat kader moet plaatsen en er geen enkele concrete actie is om Bekaert te verplaatsen, mag men daar hier veel dingen bij vermelden, maar kan ik alleen maar zeggen dat dat mij door twee niet onbelangrijke mensen is gezegd. Mijnheer Van Mechelen, ik kan hen alleen maar bellen om hun naar hun reactie te vragen. U kunt ze zelf ook bellen. U zult zien dat zij hetzelfde antwoord zullen geven.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, gelukkig sprak de minister-president niet over een seksboek, want dan zou het hek helemaal van de dam geweest zijn bij de liberalen, hoewel ze op een bepaald punt wel gelijk hebben.

Ik volg de heer Sabbe dat een CEO van een groot bedrijf zoals Bekaert, baron De Graeve, zulke dingen niet zomaar kan zeggen. De toekomst zal het ongetwijfeld uitwijzen. Net zoals andere parlementsleden, wil ik er toch op aandringen dat we niet blijven stilstaan bij witboek, groenboek of staten-generaal. We hebben directe actie nodig om in de toekomst de industriële productie in Vlaanderen en zo een groot deel werkgelegenheid te bewaren.

Aan de heer Diependaele van de N-VA wil ik zeggen dat er in dit dossier natuurlijk een aantal aspecten zijn die zich op het federale niveau bevinden. Ik wil u voorstellen om tijdens de onderhandelingen het geweer van schouder te veranderen en niet langer te onderhandelen over het voortbestaan van het Belgische monster, maar resoluut te kiezen voor onafhankelijkheid. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over nieuwe initiatieven voor de administratieve vereenvoudiging van de land- en tuinbouwsector

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister-president, collega's, we weten allemaal dat de land- en tuinbouwsector de voorbije maanden heel veel grote zorgen gekend heeft. Vandaag is dat nog steeds het geval. Vorige week hebben we hier nog een belangrijk debat gevoerd over het Mestactieplan (MAP) 4. Gelukkig heeft de regering al heel wat flankerende maatregelen aangekondigd en kan nu de strijd beginnen voor een derogatieaanvraag bij Europa.

Minister-president, ik verwijs ook naar de aanhoudende crisis in de varkenshouderij. Mensen uit de land- en tuinbouwsector weten welke diepe crisis wij daar meemaken.

Ondertussen leven er ook zorgen over de weersomstandigheden, de droogte, zeker wat betreft de akkerbouw en de groenteteelt.

Minister-president, een van de grote zorgen die door de andere problemen wat op de achtergrond dreigt te komen, is de blijvende zorg over de grote administratieve last. Boeren werken liever op het veld en in de stallen, tuinders werken liever in de serres en tussen de vruchten, dan te veel administratief werk te moeten verrichten. Ze beperken dat liefst tot het noodzakelijke, het nuttige, het efficiënte.

Minister-president, vorige week hebt u in een persconferentie aangekondigd dat het verlagen van die administratieve last een van uw prioriteiten is. U maakt ons met deze uitspraak bijzonder nieuwsgierig. Op welke wijze zult u dit op de meest efficiënte manier aanpakken?

De voorzitter: Minister-president Kris Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, in grote bescheidenheid denk ik dat wat er voor de landbouw aan administratieve vereenvoudiging gebeurt, in de goede richting gaat. Dat is niet in eerste instantie mijn verdienste, maar de verdienste van heel wat ambtenaren en van heel wat mensen die met hart en ziel proberen vereenvoudigingen door te voeren.

Het uitgangspunt is dat een land- of tuinbouwer geen voltijds boekhouder is. We moeten de formaliteiten tot een minimum beperken. Twee belangrijke speerpunten zorgen daarvoor. Ten eerste is dat het maximale gebruik van bedrijfsgegevens waarover we al beschikken. Mijnheer De Meyer, onder uw voorzitterschap is daar in de commissie al uitvoerig over gesproken. Het gaat over de re-engineering van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF), waar men op basis van goed doordachte vragen heel snel kan komen tot een volledig dossier en tot de afhandeling ervan. De administratieve lasten worden tot een minimum beperkt.

Ten tweede is er het gebruik van het e-loket. Ook dit instrument beantwoordt zeer duidelijk aan de vraag om de lasten te verlagen. Het wordt ook meer en meer door de landbouwers gebruikt. De cijfers nemen elk jaar fors toe. Momenteel is er een recordaantal van 16.292 elektronische verzamelaanvragen ingediend door de landbouwers.

Door op deze manier deze gegevens over te maken, ligt het financieel verlies door fouten in de verzamelaanvraag bij elektronische aanvragen 50 procent lager dan bij de papieren aanvraag. Bij slechts 4 procent van de elektronische aanvragen moest bijkomende informatie worden opgevraagd. Bij een papieren aanvraag is dat 40 procent.

Het is dus een heel belangrijke en een heel goede stap. Ik ga ervan uit dat het parlement alleen maar kan aanmoedigen om nog verder te gaan om zo de administratieve rompslomp die zo zwaar woog op de land- en tuinbouwers, tot het minimum te beperken.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, ik denk dat de maatregelen rond het VLIF ongetwijfeld belangrijk zijn. Het was ook de uitdrukkelijke vraag van meerdere collega's in de commissie Landbouw.

Het gebruik van het e-loket stijgt gelukkig van jaar tot jaar. In de commissie hebben we er ook voor gepleit dat de mogelijkheden voor nascholing kracht zouden worden bijgezet. Ik weet dat er inspanningen geleverd zijn maar er is nog een bijzonder belangrijke doelgroep die tot nog toe te weinig gebruik maakt van het e-loket. Ik zou uitdrukkelijk willen vragen dat de inspanningen via de navorming nog verder worden verhoogd gezien het gunstige effect.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, minister-president, ik moet u feliciteren met wat u voor de administratieve vereenvoudiging voor de landbouwers hebt gedaan. Er is de eenmalige perceelsregistratie. De landbouwtelling is voor de helft verminderd. Ik heb er in de commissie al verschillende keren op gehamerd om dit volledig af te schaffen. Via het e-loket gebeuren de verzamelaanvragen voor een groot deel al elektronisch. U bent nog vergeten te zeggen dat de steunberekening ook via het e-loket kan gebeuren.

Mijnheer De Meyer, als verdediger van de landbouwers waren we er vorige week toch samen van overtuigd dat MAP 4 voor de landbouwer toch wel heel ingewikkeld is. Minister-president, ik denk dat we toch eens serieus moeten nadenken over het Mestdecreet en alles wat daarmee samenhangt.

U zult ook zeer sterk moeten proberen te onderhandelen met de mogelijke minister van de Federale Regering. Wij spreken hier alleen over onze administratieve verplichtingen bij de landbouw, maar er is ook nog het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV) en nog een aantal andere elementen, die vanuit het federale niveau opgelegd zijn aan onze landbouwers. Zoals ik vorige week al heb gezegd: een boer wil boeren. We moeten nog verder gaan in die administratieve vereenvoudiging en niet…

De voorzitter: Uw tijd is om, mijnheer Callens.

De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Deugniet! *(Gelach)*

De voorzitter: Mijnheer Callens, als u wilt dat ik het reglement strikt toepas, zet ik gewoon de microfoon uit als de spreektijd om is. Dat is voor mij geen enkel probleem. Het reglement is integraal goedgekeurd door het parlement. Ik pas het gewoon toe. En als u vindt dat men met mij moet lachen, dan lach ik er niet meer mee. Ik pas gewoon het reglement toe. U was al meer dan twee minuten bezig, mijnheer Callens. *(Opmerkingen)*

De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Minister-president, ik sluit me aan bij de felicitaties van de vorige spreker. We zijn inderdaad op de goede weg. Er is al veel gebeurd.

Mijnheer De Meyer, ik heb nog een kleine tip voor u: het antwoord op uw vraag stond al een paar dagen op de webstek van CD&V – van uw partij, dus. Ik surf daar trouwens regelmatig naartoe om dit soort interessante informatie te lezen. U moet dat in het vervolg ook maar eens goed doornemen vooraleer u een actuele vraag stelt.

Het antwoord is in elk geval zeer interessant, minister-president. Ik wil oproepen om op dezelfde weg door te gaan. Het is niet alleen van belang om sneller en met een kleinere foutenmarge te kunnen werken, maar ook om verder werk te maken van de administratieve vereenvoudiging en van de vereenvoudiging van de procedures op zich. *(Opmerkingen van de heer Karlos Callens)*

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer Callens, een suggestie: laat de volgende keer de felicitaties aan de minister-president weg, dan blijft u langer aan het woord.

Collega's, de vraag van de heer De Meyer is inderdaad een open deur intrappen. Het antwoord staat op de webstek van CD&V, en men kan het ook lezen bij het Vlaams

infocentrum land- en tuinbouw (VILT) en dergelijke meer. Men probeert natuurlijk via allerlei actuele vragen de pil een beetje te verzachten voor de landbouwers, na de goedkeuring van het Mestactieplan.

Ik moet zeggen, minister-president, dat er inderdaad al een paar dingen gebeurd zijn, maar er moet zeker nog meer gebeuren. Wij hebben bij ons bezoek aan Agriflanders ook kunnen vaststellen dat het de goede weg opgaat, ook wat betreft de applicatie van verschillende informaticatechnieken. Ik weet dat het de bedoeling is om zo veel mogelijk landbouwers met de computer te laten werken en hun aanvragen te laten doen, maar recent bleek nog dat heel wat landbouwers niet met de computer werken of willen werken, onder meer door hun leeftijd of door gebrek aan interesse. Ik wil dan ook blijvende aandacht vragen voor die groep van landbouwers.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sintobin, je kunt het ook beperken tot de felicitaties, dan heb je hetzelfde effect. *(Gelach)*

Maar ik begrijp dat u vanuit de oppositie een andere benadering volgt.

Zet het ook op uw website, zou ik zeggen, dan zijn ook uw leden die tot de landbouw behoren, zeer goed geïnformeerd. *(Gelach)*

Ik heb al onderstreept, collega's, dat de weg nog niet volledig is afgelegd. We kunnen en zullen nog bijkomende initiatieven nemen. Ik dank de heer De Meyer voor de suggesties. We zullen ze zeker meenemen en kunnen ze ook in de commissie verder bespreken.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik wil mijn tevredenheid uitdrukken over twee elementen. Ik ben blij dat zoveel collega's de website van CD&V raadplegen. *(Gelach)*

Ik ben nog meer tevreden, minister-president, met de maatregelen die u hebt aangekondigd en met de felicitaties die u hier van verschillende collega's hebt gekregen. Het werk is echter niet af. We zullen u blijven aanmoedigen om het werk van de administratieve vereenvoudiging verder te zetten. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de aangekondigde hertekening van de kinderopvang

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de aanstelling van een transitiemanager in het kader van de hervorming van de kinderopvang

De voorzitter: Minister Vandeurzen verblijft op dit moment in Boedapest, voor een conferentie in het kader van het Hongaarse EU-voorzitterschap. Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, minister, collega's, van het reeds lang aangekondigde en verwachte kaderdecreet Kinderopvang kennen we dan nu de krachtlijnen. Ik tracht ze kort samen te vatten. Er komt opnieuw een transitiemanager bij. We kunnen ons de vraag stellen waarom dit nodig is en waarom de administratie, eventueel in nauw overleg met het kabinet, dit niet zelf kan opvolgen. Er komen 5000 plaatsen bij, weliswaar tegen 2016. Er komt een nieuwe structuur, met name het lokaal loket kinderopvang. Dat is ook iets waar Vlaanderen sterk in is: nieuwe structuren opbouwen. De sector loopt al verloren in de bestaande structuren. Er komen voor de vergunningen nieuwe en bijkomende regels. Ook

daarin is Vlaanderen kampioen: regels maken. Er komt een gelijke basisfinanciering voor alle voorzieningen, maar over de omvang van deze basissubsidie blijft iedereen in het ongewisse.

Minister, wanneer uw collega-minister Vandeurzen straks deze krachtlijnen moet omzetten in besluiten, lijkt het me toch logisch dat men weet waar men de middelen zal halen om al deze zaken te financieren. Ik stel deze vraag omdat we met de regelmaat van de klok worden geconfronteerd met nieuwe grote plannen: het ouderenbeleidsplan, het planperspectief 2020 voor de sector van de personen met een handicap, het plan geestelijke gezondheidszorg, na de conceptnota voor kinderopvang nu het voorontwerp van kaderdecreet en het werkgelegenheidsplan voor de zorgsector. Al die plannen hebben enkele zaken gemeen. Er worden veel verwachtingen geschapen. De mensen op de werkvloer blijven met veel vragen zitten. En het belangrijkst: in al deze plannen ontbreekt het budgettaire plaatje.

De voorzitter: De vraag is?

Mevrouw Vera Van der Borght: Mag ik weten hoe minister Vandeurzen dit budgettaire plaatje zal invullen om deze grote hervormingen in de kinderopvang om te zetten? Voorzitter, u brengt me steeds van de wijs. Jawel, daar slaagt u toch goed in.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, collega's, het struisvogelei is in legproces. Het is er bijna uit. Het voorontwerp van decreet voor de voorschoolse kinderopvang is er. Waarom deze vergelijking? Zoals mevrouw Vogels aanhaalt, is dit meer dan een ezelsdracht. We zijn er al jaren aan bezig, een klein decennium. De kinderen toen in de voorschoolse kinderopvang zijn nu bijna aan het einde van de lagere school. We zijn er al een tijd over aan het praten.

Inhoudelijk zullen we lang en uitvoerig debatteren over het nieuwe ontwerp van decreet in de commissie. Het is niet de bedoeling dat we dat hier doen, op één aspect na. Wij blijven als partij geloven in een subsidiëring van de consument. Dat betekent dat de ouders cheques krijgen in functie van hun inkomen en hun behoefte om kinderen te laten opvangen, maar dat het aanbod aan kinderopvang niet gesubsidieerd wordt. Dan is, en dat staat wel in het ontwerp van decreet, voor iedereen de wet gelijk en zijn de vergunningsvoorwaarden voor iedereen gelijk. Op die manier doen we niet aan vervalsing van de markt. Dat is nu wel het geval, in het verschil tussen de gesubsidieerde en de niet-gesubsidieerde kinderopvang.

Wat me verontrust, en dat is de reden van mijn vraag, is het opschuiven van die timing. Het was eerst 2009, dan 2010, uiteindelijk komt er een nieuw decreet in 2011, maar het zal pas van toepassing zijn in 2012. Er is hoop, maar het zal zeer lang duren. Nu beslist de minister om een transitiemanager aan te stellen, de heer Filip Winderickx. Waarom doet hij dat? Ik dacht dat alle kaarten op tafel lagen, dat iedereen wist waarover het ging en wat de problemen zijn en waren. Wat zal de rol van deze transitiemanager zijn? Zal het aanstellen van een transitiemanager geen vertragingsproces met zich meebrengen, om nog eens op te schuiven in de uitvoering van dit nieuwe decreet?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, geachte leden, mevrouw Van der Borght, u somt een aantal elementen op van het kaderdecreet Voorschoolse Kinderopvang. Ik vind dat u toch wel bijzonder selectief bent ter zake. U weet dat het de bedoeling is te vereenvoudigen en te harmoniseren. Ook is het de bedoeling dat alle kinderopvanginitiatieven vanaf nu een vergunning hebben. Daarmee komen we echt tegemoet aan de vragen van de sector. U vraagt wat dit nu budgettair zal inhouden. U zult ook in het kaderdecreet hebben gelezen dat het de bedoeling is het subsidiesysteem getrapt uit te bouwen. De eerste trap is een basissubsidie voor iedereen, zodat er een garantie is dat dit voor iedereen hetzelfde is. De tweede trap zal bestaan uit een bijkomende vergoeding als men inkomensgerelateerd werkt. De derde trap behelst nog een bijkomende vergoeding voor het opnemen van nog bijkomende opdrachten,

zoals het heel specifiek werken met bepaalde doelgroepen, zoals kinderen in armoede. De vierde trap is een extra vergoeding daar nog bovenop, op basis van een aantal projecten of het werken aan, bijvoorbeeld, flexibele kinderopvang.

U vraagt welke budgetten daartegenover staan. U weet dat dit een kaderdecreet is, dat voort moet worden uitgewerkt in uitvoeringsbesluiten. Daarin zal in die bedragen worden voorzien. U kent het bedrag dat voor dit jaar, ook met de begrotingscontrole, is ingeschreven. Uiteraard wordt dat voor dit jaar ook behouden. Op basis van de uitvoeringsbesluiten zullen voor de begroting van volgend jaar dan de budgetten definitief worden vastgelegd.

Mijnheer Sabbe, u vraagt wat het nut van een transitiemanager is. U weet dat er al heel lang vraag is naar dit kaderdecreet. Dit is gelukt. De lat zal nu voor iedereen gelijk liggen. Er is een vergunningsvraag. Er is een basisvergoeding. Nu weet u dat de sector bijzonder divers en heel complex is. Het lijkt me noodzakelijk dat de diverse actoren één aanspreekpunt hebben. Daarom is er één persoon aangeduid. Dat is geen nieuwe aanwerving. Het gaat over iemand die al is tewerkgesteld bij Kind en Gezin en een bijzondere expertise heeft op het vlak van kinderopvang. Dat is inderdaad de heer Filip Winderickx. Hij is aangesteld om ervoor te zorgen dat alles op elkaar wordt afgestemd en gecoördineerd. Hij moet ook voor zorgen voor een transparante en eenduidige communicatie voor iedereen. Ik denk dat het aanduiden van die transitiemanager een juiste keuze is, zodat iedereen in de sector weet tot wie hij zich kan wenden als er nog bijkomende vragen zijn.

We zijn bijzonder blij dat die eerste principiële goedkeuring van het kaderdecreet er is. Er moeten nog uitvoeringsbesluiten komen, maar we zijn ervan overtuigd dat dit een mijlpaal zal zijn voor de voorschoolse kinderopvang.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ken uiteraard de diverse trappen voldoende. Ik zou echter willen weten vanwaar de middelen zullen komen. Dat was mijn vraag. Het is als iemand die wil bouwen, een groot plan laat tekenen en hoegenaamd niet weet waarmee hij dat zal betalen. Geef daar nu alstublieft een antwoord op, zodat de mensen weten waar ze aan toe zijn. Waar zal dat geld vandaan komen en wanneer mogen de mensen daadwerkelijk iets verwachten?

De heer Ivan Sabbe: Minister, er is iets dat ik niet goed begrijp. Er zal een transitiemanager worden aangeduid voor de implementatie van dat nieuwe decreet. Allemaal goed en wel, maar u weet dat er twee zeer prangende problemen zijn in de sector. Er is de omschakeling van paritair comité 330 naar paritair comité 331, waarbij er menig faillissement dreigt te gebeuren in deze sector. Ik heb daar geen antwoord op gekregen. Ik dacht dat die kerel dat misschien zal oplossen, maar daarover hoor ik niets.

Een ander prangend probleem is dat van paritair comité 218. U weet dat die vrijgesteld zijn van de Sociale Maribel. Door de overgang zijn ze die vrijstelling kwijt. Dat zal pas in 2011 worden terugbetaald. Dat moet worden voorgefinancierd, wat zorgt voor een existentieel probleem voor dergelijke kinderopvangcentra. Ook wat dat betreft, hoor ik hier geen antwoord.

Ik heb altijd geleerd dat men eerst de onmiddellijke, dreigende, prangende problemen moet oplossen, en dan de middellange en lange termijn moet bekijken. Eerst moet er concreet hic et nunc actie komen voor de problemen die er nu zijn. Daarover verneem ik niets, ook niet als het gaat over de taakstelling voor deze manager.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Mevrouw Van der Borght, uw vraag komt vaak terug: waar zullen de middelen vandaan komen? U hebt gelijk als u die vraag steeds stelt, alleen is het raar dat u die vraag het hardnekkigst blijft stellen met betrekking tot net die sector die vanaf het begin extra middelen heeft gekregen van de regering, zelfs in een besparingsperiode.

Hoewel het niet om enorme bedragen gaat, is het nu zelfs zo dat bij het recente overschot van middelen weer gekozen is om een extra kleine inspanning te doen in de kinderopvang.

Wat niet kan, is dat men eerst een begroting opstelt en dan pas overgaat tot de uitvoering. Het is de uitvoering die bepaalt wat er nodig is in het groeipad. In het verleden, ook toen Open Vld in de regering zat, is dat altijd zo gebeurd, en dat zal nu ook zo zijn.

De problemen die de heer Sabbe aanhaalt, zijn inderdaad prangend. We zijn er ons ook heel goed van bewust. In de commissie zijn ze al verschillende keren ter sprake gekomen. Dat is ook gebeurd toen minister Vandeurzen het plan heeft voorgesteld. Maar de discussie over de paritaire comités is niet louter een zaak van de regering. Er moet iets gebeuren. Er zal gekozen moeten worden voor de juiste verantwoordelijkheden. Het is echter niet louter een zaak van de regering. Iedereen in de commissie weet dat dat iets is voor de volgende maanden, hopelijk nog voor de zomer.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Ik begrijp de dame en de heer op het spreekgestoelte: ze zitten in de oppositie. Dan is het natuurlijk noodzakelijk om oppositietaal te spreken. *(Rumoer)*

Mijnheer Sabbe, u begint met te zeggen dat het beloofd is voor 2009, 2010, 2011, 2012. Bij het begin van deze regeerperiode is gezegd dat we tegen 1 januari 2012 willen starten met de uitwerking van het kaderdecreet kinderopvang. Er is heel belangrijk voorbereidend werk geleverd.

U beiden wijst op problemen. Dat is zeer terecht. U moet echter ook eens wijzen op de grote voordelen die het kaderdecreet zal bieden. Ik denk daarbij onder andere aan het subsidiesysteem, waarbij de zelfstandige kinderopvang en gewone sector gelijkwaardig behandeld worden. Ik verwijs naar de duidelijke procedure voor vergunningen, op duidelijke vergunningsregels.

We hebben de afgelopen jaren en maanden heel wat problemen gehad. Met dit kaderdecreet willen we die juist voorkomen. Er wordt duidelijkheid geschapen, er wordt een duidelijke subsidieregeling uitgewerkt en we willen werken aan de uitbreiding van de kinderopvang. Daar staan ook middelen tegenover. De positieve zaken zouden dus ook benadrukt moeten worden.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, ik zit ook in de oppositie, maar ik luister toch met stijgende verbazing naar het antwoord van de minister. Minister, u zegt dat u blij bent dat er een principieel akkoord is. Natuurlijk moeten er nog uitvoeringsbesluiten volgen. Bij mijn weten is dit echter een voorontwerp van decreet. Er moeten nog heel wat adviezen volgen. Ik eis mijn positie als parlementslid op om hierover nog een en ander te zeggen.

Wat mij betreft, zijn er nog enorme hiaten in dit voorontwerp. In de eerste plaats wordt veel te weinig rekening gehouden met de draagkracht van het kind, wordt er helemaal niet meegegaan met de mensen die op het lokale niveau wel aanwezig zijn. Ik heb het dan over de integratie kinderopvang en kleuteronderwijs. Nu wordt ervan uitgegaan dat een kind tot tweeënhalf jaar in de kinderopvang zit en dat het daarna maar als kleuter moet functioneren.

Er wordt helemaal niets gedaan aan deze hiaten. Die zaken moeten nog ter sprake kunnen komen. Nu al een transitiemanager aanduiden, is in die zin een pure provocatie. We weten nog niet welke richting die transitie zal uitgaan. Het is niet omdat er bij de meerderheid een politiek akkoord is, dat het door het parlement ook wordt goedgekeurd. Voorzitter, ik hoop dat u me daarin volgt.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: In de eerste plaats wil ik de minister proficiat wensen voor de manier waarop ze haar collega hier vervangt. *(Opmerkingen)*

Ik maak me wat druk over de reacties van de collega's over de veranderingsmanager. Er is een interne verschuiving gebeurd. Het zou pas erg zijn als we dat niet hadden gedaan. Als het van mij afhangt, gaat het om het belangrijkste decreet inzake de kinderopvang van de afgelopen tien en de volgende twintig jaar. Het is dus belangrijk dat we daarvoor iemand vrijmaken. Ik kan u zeggen dat ik het genoegen heb gehad om regelmatig met Filip te mogen samenwerken. Het is goed dat hij aan de kar trekt. Hij heeft de nodige capaciteiten om dat te doen. Het gaat dus om een interne verschuiving. Mijnheer Sabbe, u zou moeten weten dat het in een organisatie soms nuttig is om dat te doen.

Ik zal niet te diep ingaan op wat mevrouw Van der Borght heeft gezegd. Ze moet echter weten dat er een aantal belangrijke krachtlijnen in dat voorontwerp zitten. Uiteraard is het aanbod belangrijk. Uiteraard is de kwaliteit belangrijk. Maar dat geldt ook voor de betaalbaarheid voor zowel de ouders als de initiatiefnemers. En dat, mevrouw Van der Borght, vergeet u te vermelden, want dat is een belangrijke wijziging die erin is opgenomen.

Collega's, maak u geen zorgen. We zullen voldoende tijd vrijmaken in de commissie om de tekst te bespreken.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik heb toch ook wel enkele bedenkingen bij uw antwoord. Het is een voorontwerp van decreet dat al lang werd aangekondigd in de commissie. Het stond trouwens in het regeerakkoord. En, mevrouw Jans, u moet niet schamper doen over de rol van de oppositie inzake de kinderopvang.

Het dossier van de kinderopvang wordt door de voltallige oppositie zeer goed opgevolgd. Vaak gebeurt dat door de oppositie veel beter dan door sommige partijen van de meerderheid, en uw partij in het bijzonder.

Minister, ik ga niet in op wat in de pers stond over de inhoud van het voorontwerp van decreet, want wij beschikken niet over de tekst. Ik betreur het wel dat de minister van Welzijn het heeft nagelaten de primeur aan de commissie te geven. De commissie heeft zeer hard aan het dossier gewerkt. De minister heeft dus, zoals dat de gewoonte van deze meerderheid is, eerst de media ingelicht.

Ik besluit. In het veld leven erg veel verwachtingen, alsof de uitvoering snel kan gebeuren. U zei dat nog vlug een paar uitvoeringsbesluiten moeten worden goedgekeurd. De Vlaamse Regering creëert een volledig foute indruk. Het zijn niet enkel de uitvoeringsbesluiten die moeten worden goedgekeurd. Wij moeten nog beginnen aan de bespreking ten gronde. Ik hoop dat u ons steunt in onze vraag dat het parlement de kans krijgt om zijn rol ten volle te spelen. Ik ben er dus allesbehalve van overtuigd dat dit decreet nog voor het zomerreces door het Vlaams Parlement zal worden goedgekeurd. Daarvoor is het veel te belangrijk.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, ik heb uitdrukkelijk gezegd dat het om een eerste, principiële goedkeuring van de Vlaamse Regering gaat. Uiteraard moeten er nog adviezen worden uitgebracht, en nadien gaat het dossier terug naar de Vlaamse Regering. Het spreekt voor zich dat het dossier in het parlement wordt besproken.

Mijnheer Sabbe, men mag niet alles op een hoopje gooien. Dit is het kaderdecreet over de voorschoolse kinderopvang. Daarnaast is er het actieplan voor de zelfstandige kinderopvang. In de commissie is dat plan al uitvoerig besproken, en minister Vandeurzen werkt daaraan. In dat verband is er voor de sector een aanspreekpunt aangeduid. U vraagt hoe het daarmee staat en of de transitiemanager daar verantwoordelijk voor zal zijn. Neen: het is een apart aanspreekpunt, en het is belangrijk dat te zeggen.

U verwijst ook naar het paritair comité: ook dat is opgenomen in het actieplan zelfstandige kinderopvang. En dat is een heel andere zaak dan het voorontwerp van kaderdecreet dat hier ter discussie staat.

Mevrouw Van der Borght, wat de bijkomende middelen betreft, heb ik expliciet gezegd dat u de bedragen kent die in de begroting zijn opgenomen. Er is een begrotingscontrole gebeurd. Die bedragen zullen dit jaar niet meer wijzigen. Als extra middelen nodig zijn, dan zullen die bij de begrotingopmaak voor 2012 ter discussie komen. Vandaag kunnen wij niet voorspellen hoe hoog die bedragen zullen zijn. Dat hangt ook af van de bespreking in de commissie, en daar krijgt u uitgebreid de mogelijkheid om op het probleem in te gaan. Nadien komt dan de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten, waarin de bedragen zullen worden opgenomen. Nadien komt de vertaling ervan in de begroting voor 2012.

Mevrouw Vogels zegt dat geen rekening wordt gehouden met de draagkracht van het kind. Dat klopt niet: in het voorontwerp van kaderdecreet wordt uitdrukkelijk verwezen naar de draagkracht van het kind.

Collega's, ik ben ervan overtuigd dat dit dossier in de commissie nog uitvoerig aan bod zal komen. Ik denk niet dat dit nog voor het zomerreces zal gebeuren, want er moeten nog adviezen worden ingewacht en de Vlaamse Regering moet er zich nog over uitspreken. Om dat te kunnen, zou alles uiterlijk medio mei binnen moeten zijn. De bespreking zal dus in het najaar gebeuren.

De principiële goedkeuring is een belangrijke stap die in nauw overleg met de sector is gezet. Het spreekt voor zich dat de uitvoeringsbesluiten in nauw overleg met de sector zullen worden opgesteld.

De heer Sabbe vraagt waarom de transitiemanager nu al is aangeduid. U zei zelf dat er nood is aan informatie, aan communicatie. Het is de bedoeling dat de transitiemanager nu al als aanspreekpunt fungeert. Verandert er al iets? Moet ik binnenkort een cursus volgen? De mensen kunnen met die vragen bij hem terecht. Het is dus een goede zaak dat er een aanspreekpunt voor de sector komt.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, plannen maken en ze verkondigen is één zaak, voorzien in middelen is cruciaal om die plannen uit te voeren. Dit heeft niets te maken met oppositietaal, maar uitsluitend met realiteitszin, en net daaraan ontbreekt het deze regering: realiteitszin en het inschatten van de haalbaarheid van de grote plannen die ze maakt.

De heer Ivan Sabbe: Het is verkeerd en ongepast te ontkennen dat het allemaal veel te lang heeft geduurd. Akkoord, nu is er een perspectief in zicht met een nieuw ontwerp van decreet. Nu ontkennen dat het niet te lang heeft geduurd, dat is negationisme. We weten allemaal dat het veel te lang heeft geduurd en dat het heeft geleid tot een soort debacle in de sector, met de problemen die ik zonet heb aangehaald.

De communicatie vind ik wat ongelukkig: nu al een transitiemanager aankondigen, terwijl je een crisismanager zou moeten aankondigen om te zorgen dat er geen bijkomende arbeidsplaatsen verloren gaan door de problemen met de overschakeling van paritair comité, door problemen met de Sociale Maribel.

Het was een juiste communicatie geweest om eerst daar de klemtoon op te leggen, eerst de stal uit te mesten, en die dan pas te verbouwen. Dat is de logica der dingen, die men overal terugvindt, maar blijkbaar niet in deze Vlaamse Regering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de taxioorlog in en om de luchthaven van Zaventem

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, collega's, gisteren was de omgeving van de luchthaven het decor van rauw geweld, en nadien ongeorganiseerde chaos. Voor ik mijn vraag stel, wil ik heel duidelijk afstand nemen van het geweld dat is gebruikt en ook van de gijzeling van passagiers die daarna is gevolgd.

Ik wil de aandacht vestigen op de onderliggende frustratie van heel wat taxichauffeurs, die te maken hebben met een heel kafkaiaanse toestand. Voor hen die het niet kennen, zal ik het kort uitleggen. Een Brusselse taxichauffeur mag passagiers afzetten aan de luchthaven van Zaventem, maar mag geen passagiers meenemen. Omgekeerd mag een Vlaamse taxichauffeur passagiers aan de luchthaven van Zaventem meenemen, hen naar Brussel brengen, maar vanuit Brussel geen passagiers terug meenemen naar de luchthaven.

Dat leidt tot heel wat frustratie en het is ook onbegrijpbaar. Er zijn geen winnaars in dit verhaal. Niet de passagiers, want die moeten dubbel betalen, voor de heenrit en voor de terugrit. Het milieu is er niet mee gebaat en er zijn te weinig taxi's op piekmomenten, want alle taxichauffeurs zijn met lege wagens heen en weer tussen Zaventem en Brussel aan het rijden.

Minister, er is ondertussen een uitspraak van het hof van beroep, die zegt dat er een soort uitwisselbaarheid moet ontstaan tussen de afstapplaats in Zaventem en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Bent u bereid om samen met ons op korte termijn inspanningen te doen om werk te maken van die uitwisselbaarheid, zodat Brusselse en Vlaamse chauffeurs in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en aan de luchthaven van Zaventem passagiers kunnen afzetten en weer meenemen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Roegiers, u hebt zonet de regeling geschetst. Ik wil toch een kleine nuance aanbrengen. In 2001 heeft het Vlaams Parlement beslist om de bevoegdheid voor het geven van vergunningen aan taxi's om te staan wachten op passagiers, aan de gemeenten toe te bedelen. Dat betekent dat elke gemeente zelf beslist om taxichauffeurs te vergunnen. Die vergunning is de toelating om te staan wachten tot iemand zich aandient om te worden vervoerd. De regeling is in Vlaanderen overal gelijk.

Voor de luchthaven van Zaventem bepaalt het gemeentebestuur van Zaventem wie de vergunning krijgt. Dat betekent dat als ik me vanuit mijn gemeente wil verplaatsen naar de luchthaven van Zaventem, ik een taxibedrijf in Torhout kan vragen om me daarheen te brengen, maar die taxichauffeur mag daar niet blijven wachten tot er zich iemand aandient om naar Torhout te worden gebracht.

Hetzelfde geldt voor mensen uit Brussel. Je kunt je laten brengen naar de luchthaven, maar wie elders een vergunning heeft, kan niet aan de luchthaven staan wachten.

U vraagt om een soort uitwisselbaarheid van de vergunningen. Ik ben uiteraard bereid tot een gesprek met mijn collega's van de andere gewesten. Het zou ook een probleem in Vlaanderen kunnen zijn. U focust nu op de relatie Brussel-luchthaven. Maar in principe kan geen enkele Vlaamse taxionderneming uit geen enkele andere Vlaamse gemeente staan wachten aan de luchthaven van Zaventem tot iemand wil instappen. Een taxichauffeur moet daar een vergunning hebben.

Om tot een uitwisselbaarheid te komen, moeten we het probleem ook in Vlaanderen bekijken. Moeten we de gemeentelijke autonomie dan in vraag stellen? Dat kan volgens mij niet de bedoeling zijn. Als we met Brussel een akkoord willen, moeten we een samenwerkingsakkoord maken tussen de drie gewesten om de uitwisselbaarheid op gelijke basis te regelen.

We moeten ook oog hebben voor andere effecten. Als dat betekent dat iedereen het recht heeft om aan de luchthaven te staan wachten, dan moeten we daar een strook maken met honderd of wel tweehonderd extra wachtplaatsen. We moeten dat omzichtig behandelen.

Leeg terugkeren is niet goed voor het milieu, maar het is van belang dat we de evenwichten op een genuanceerde wijze benaderen.

Uiteraard wil ik met mijn Brusselse collega een gesprek aangaan. Als er aan de huidige regelgeving iets wordt gewijzigd, zal ik de afspraken tegenover de Vlaamse taxibedrijven op dezelfde manier moeten benaderen.

De heer Jan Roegiers: Ik dank u voor uw antwoord, minister, en uw engagement om met de andere gewesten het gesprek aan te gaan.

U maakt een vergelijking vanuit Torhout met de luchthaven van Zaventem. Ik begrijp u wel, maar het is toch wel appelen en peren met elkaar vergelijken. De afstand tussen de Grote Markt van Brussel en de luchthaven is ochot 12 kilometer. Daarom is het echt belangrijk dat u dat gesprek aangaat. Ik hoop dat u brede steun vindt in dit parlement om, rekening houdend met de evenwichten die gevrijwaard moeten worden, paal en perk te stellen aan die onverklaarbare kafkaiaanse toestand. Wij willen daartoe bijdragen.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, ik ben zeer blij dat u ingaat op de suggestie van de heer Roegiers, die ik 100 procent steun, om toch eens na te denken over deze materie en met uw collegae van vooral het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te gaan praten. Ik begrijp uw vergelijking met uw eigen gemeente. Als u naar de luchthaven wilt komen, geldt daar hetzelfde.

Zonder te willen ingrijpen in de sacrosancte gemeentelijke autonomie en de regionale bevoegdheden, kunnen we dat natuurlijk, met alle respect voor de gemeente Zaventem, de luchthaven van de gemeente Zaventem noemen. Hoe we het echter draaien of keren, het is ook de luchthaven van de hoofdstad van Vlaanderen en van de hoofdstad van Europa.

Ik kan u verzekeren dat ik me al twintig jaar bijzonder erger als ik een taxi moet nemen in Zaventem. Na 2 kilometer rijden wordt de teller op dubbel tarief gezet. Dat is bijzonder frustrerend. Dat maakt de rit onbehoorlijk duur! We hebben zo ongeveer de duurste ritten van de luchthaven naar het centrum van de stad. In andere steden betaalt u gewoon de kilometervergoeding. In New York betaalt u zelfs een forfait. Hier in Zaventem duwt de taxichauffeur op een mysterieuze knop waardoor het tarief verdubbelt. We kunnen zeggen “het is de luchthaven van Zaventem” maar het is toch ook een beetje de luchthaven van 1,2 miljoen Brusselaars.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik ben bijzonder ongelukkig, mijnheer Roegiers, dat u vandaag deze vraag stelt. Die taxichauffeur is dus beschuldigd van doodslag. Ik weet niet of u dat weet. *(Opmerkingen van de heer Jan Roegiers)*

Ik ben als schepen van Zaventem heel goed op de hoogte van de situatie. Deze discussie is al heel lang aan de gang. Wat daar nu gebeurd is, is dramatisch. Het had het leven kunnen kosten aan een politieagent. *(Opmerkingen van de heer Jan Roegiers)*

Ik vind het totaal ongepast om daar nu over te discussiëren.

Ik geef de minister gelijk. In 2003 heeft het Vlaams Parlement een decreet daarover goedgekeurd. Er is een gemeentelijke autonomie voor de concessie van het openbaar domein. Taxi’s zijn het openbaar domein. Dat geldt voor Antwerpen, Hasselt en alle andere gemeenten in Vlaanderen die een concessie doen van taxi’s. Dat is vanuit het oogpunt van de goede orde. Als schepen ben ik mee bevoegd voor het uitreiken van die concessies. Men moet immers een ordening hebben aan de luchthaven. De vraag is dan wie daar wel en niet mag staan. Die chauffeurs moeten daar een vergunning voor hebben. Zij betalen daar zwaar voor en moeten daarvan leven. Een taxichauffeur van Zaventem die zijn concessie heeft in Zaventem, mag geen passagier opladen in Brussel-Zuid of Brussel-Noord.

Deze zaak wordt in de publieke opinie voorgesteld als een soort absurditeit. Dat is niet zo. Het systeem werkt perfect en de federale politie ziet daarop toe. Het zijn piraten, nagenoeg gangsters die daar optreden. Zij zorgen voor incidenten zoals dat van gisteren. Het kan dan ook niet dat dit nu wordt voorgesteld als een soort communautaire absurditeit. Dit is allemaal heel duidelijk afgesproken en zelfs wettelijk geregeld.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik sluit me aan bij de heer Van Rompuy. Mijnheer Roegiers, u zegt dat deze zaak onder meer het gevolg is van een frustratie die heerst omwille van een kafkaiaanse situatie. Er zijn regels en reglementen die voor iedereen gelden.

De heer Van Rompuy heeft gelijk. Men kan niet zomaar met een taxibedrijf aan het Noord- of Zuidstation gaan staan. Ik heb daar nog nooit taxi's zien inrijden op politiepatrouilles. Ik heb ook nog nooit meegemaakt dat de hele omgeving van zowel Noord- als Zuidstation wordt afgesloten als de politie dan reageert. Wat gisteren in Zaventem is gebeurd, is misschien het gevolg van de frustratie van een bepaald soort taximaffia die zich niet aan de regels wil houden en illegaal rijdt.

De zaak is geregeld zoals ze geregeld is. Men kan zich daar misschien vragen bij stellen, maar dat is geen alibi om te doen wat men gisteren heeft gedaan. Als men dan in een uur tijd een paar honderd taxi's bijeen kan krijgen om de luchthaven te blokkeren, dan weten we vanwaar de wind waait. Minister, ik weet niet of de luchthaven de kosten zal verhalen op diegenen die de actie hebben gevoerd. Als dat het geval is, zou u zich beter in plaats van wat meewarig te doen en meegaand te zijn, mee burgerlijke partij stellen. Dit incident voordoen als het gevolg van een frustratie is helemaal de omgekeerde wereld. Wat in Zaventem is gebeurd, is onaanvaardbaar. Wij willen de luchthavenpolitie daarin ten volle steunen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw de Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ook ik betreur het incident dat gisteren heeft plaatsgevonden. We moeten echter onder ogen zien dat de huidige wetgeving rust heeft gebracht in de taxiwereld. U engageert zich nu om samen met de drie gewesten na te gaan of er een samenwerking tot stand kan komen. Overleg is altijd een goede zaak. Als we toegeven aan de wensen van Brussel, creëren we een corridor tussen Vlaanderen en Brussel en worden we misschien overspoeld door taxi's. Momenteel rijden al ongeveer tweehonderd taxi's in Zaventem. Als een taxi uit Brussel in Zaventem passagiers mag ophalen, waarom zouden de taxi's uit Antwerpen en Luik dat dan niet mogen? Ik wil u vragen om dit dossier met de nodige voorzichtigheid te behandelen zodat we niet opnieuw in een taxioorlog terechtkomen.

Minister Hilde Crevits: Ik heb persoonlijk niet de associatie willen maken met het incident van gisteren. De huidige regels zijn klaar en duidelijk en moeten worden gerespecteerd.

Collega Roegiers heeft me gevraagd of ik eens kan overleggen met mijn collega van het Brusselse Gewest om te kijken of we intergewestelijk kunnen samenwerken. Collega's, ik heb gezegd dat ik uiteraard wil praten, maar dat ik nooit zal instappen in een regeling met een ander gewest als dezelfde regeling niet kan worden getroffen met alle taxichauffeurs die niet van Zaventem zijn maar van elders. Wat de heer Van Der Taelen zegt over Brussel, is wel juist, het is een stad van meer dan 1 miljoen inwoners, maar ik ben nogal voor regels die in de mate van het mogelijke voor iedereen gelijk zijn. Als je daaraan sleutelt, moet je zorgen dat je het evenwicht dat bestaat, niet doet verdwijnen.

Een gesprek? Ja. Regels moeten absoluut nageleefd worden. Ik denk niet dat het de bedoeling is om de gemeentelijke autonomie in vraag te stellen. De heer Van Rompuy verwijst er terecht naar: als je de regels versoepelt en dat heeft tot gevolg dat je in honderden extra plaatsen moet voorzien, moet je dat ook nog georganiseerd krijgen. We moeten met een aantal kanttekeningen rekening houden.

Tot slot is het voor een taxichauffeur van een andere gemeente wel mogelijk om iemand op te pikken in Zaventem als je dat op voorhand bestelt. Wie bijvoorbeeld vanuit Brussel zijn vliegreis boekt bij een Brusselse firma en zegt dat die man hem moet komen ophalen, dan kan dat perfect. Het is niet verboden als je het op voorhand bestelt. Wat niet mag, is er staan wachten tot er iemand instapt. Dat is geregeld via de gemeentelijke autonomie. Als we daar iets aan veranderen, moeten we zorgen dat het wankele evenwicht dat bestaat, gerespecteerd wordt.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer Van Rompuy, u weet dat ik u respecteer, maar wat u nu hebt gezegd, vind ik er los over. Ik ben mijn uiteenzetting begonnen met heel uitdrukkelijk te zeggen dat ik, en mijn fractie met mij, afstand neem van het geweld dat gisteren is gebruikt en de chaos die erop is gevolgd. Nu zeggen dat ik dat misbruik, vind ik er los over. Ik vind het erg dat u mij dat aansmeert. Ik heb van mijn dure tijd gebruik gemaakt om daar eerst afstand van te nemen. Wat u zegt, vind ik er los over.

Wat betreft de problematiek zelf, blijven we rondjes draaien. Ik hoor niemand zeggen dat het onaanvaardbaar is dat een taxirit zo duur is. Enkel de heer Van Der Taelen zegt dat. Waar niemand over gesproken heeft, is de uitspraak van het hof van beroep. Dat heeft gezegd dat het moet kunnen dat Brusselse chauffeurs in Zaventem passagiers meenemen. Dat is de uitspraak van het hof van beroep. Ik denk dus dat het noodzakelijk is, zoals de minister zelf heeft aangekondigd, dat er op zijn minst een gesprek komt en dat er een oplossing wordt gezocht voor de kafkaiaanse toestand die taxiritten onbetaalbaar maken. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de overname van de gemeentelijke basisschool De Letterbijter in Wezembeek-Oppem door het gemeenschapsonderwijs (GO!) en de organisatie van een 'meertaligheidsproject' in die school

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat over een gemeentelijke basisschool in Wezembeek-Oppem maar heeft wel een ruimere dimensie omdat het gaat over een gemeentelijke Nederlandstalige basisschool in Wezembeek-Oppem die al een heel aantal jaren problemen heeft. Het aantal leerlingen is teruggevallen. De school heeft het statuut gekregen van een Freinetschool. Het is een school met heel wat problemen, wat voor een deel te maken heeft met de tegenwerking vanuit het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem.

Wat is daar nu van aan? Achteraf hebt u dat voor een deel ontkend. U zegt dat u daar als minister niet bevoegd voor bent. Het gemeenschapsonderwijs neemt zelf zijn initiatieven. Het schijnt dat dit ooit een beslissing is geweest van de Vlaamse Regering. De lokale directie, de ouders en het gemeentebestuur zijn totaal niet geïnformeerd over het feit dat die school zou worden overgenomen door het gemeenschapsonderwijs. Zij zeggen dat ze dat eigenlijk niet weten. Men zegt ook dat het geen immersieonderwijs is maar een soort van meertalig onderwijs. Maar bestaat daar een decretale basis voor? Er zijn dus heel veel vragen over dat project in Wezembeek-Oppem. Wat is daar nu van aan?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ikzelf, minister Bourgeois en de Vlaamse Regering hebben een proactieve beslissing genomen. U weet dat er heel wat problemen zijn met de school De Letterbijter in Wezembeek-Oppem. De gemeente verandert daar bijna elke maand van standpunt. Zal men nu al of niet die school openhouden? Het resultaat daarvan was dat, waar

er in 2007-2008 nog 146 leerlingen waren, er nu nog 47 zijn. Daarmee zijn ze onder de rationalisatienormen gevallen, waardoor die school nog één jaar kan worden gesubsidieerd. Als ze dan niet voldoen aan de normen, ontstaat er een probleem met de subsidiëring.

Aangezien er duidelijk problemen zijn en collega Bourgeois, ikzelf en de Vlaamse Regering het heel belangrijk vinden dat er in elke faciliteitengemeente Nederlandstalig onderwijs blijft aangeboden worden en dat er vrije keuze is voor de ouders die er wonen, hebben wij inderdaad aan het gemeenschapsonderwijs, dat autonoom is, vriendelijk gevraagd om in de mogelijkheid te voorzien om een school van het gemeenschapsonderwijs op te richten. Wij hebben dat gecommuniceerd, en het is ook zo. Als de gemeente nu beslist om haar school open te houden en als zij dat garandeert voor de komende jaren, en zij zendt geen boodschappen uit dat die school wel eens zou kunnen gesloten worden of naar een andere locatie zou verhuizen, dan verandert de situatie en zullen we zien.

In ieder geval hebben mijn collega Bourgeois en ikzelf ervoor gezorgd dat, als die school niet meer levensvatbaar is of verdwijnt, er een school van het gemeenschapsonderwijs kan komen. Ik denk dat iedereen die begaan is met de Vlaamse Rand, er blij mee moet zijn dat we daar in Nederlandstalig onderwijs voorzien.

Tot slot, er bestaat geen decretale basis voor meertalig onderwijs in het basisonderwijs. Daarom heeft ook het gemeenschapsonderwijs zijn communicatie ingetrokken: het was geen juiste communicatie.

De heer Eric Van Rompuy: Dat laatste punt, dat dat meertalige project op die manier niet kan doorgaan, verneem ik nu uit uw mond. Maar wat is er nu juist beslist? Die gemeenteschool bestaat en verliest kinderen. Maar ze bestaat nog altijd. Dat is een gemeentelijk initiatief. U zegt nu dat ze wordt overgenomen door het gemeenschaps-onderwijs. Maar die school beslist er toch zelf over of ze al dan niet blijft bestaan?

Minister Pascal Smet: Ja.

De heer Eric Van Rompuy: Wat wordt er overgenomen? De leerkrachten? De directie? Wordt dat een totaal nieuwe school?

Bovendien vind ik het een heel gevaarlijk precedent dat er geen Nederlandstalig gemeentelijk basisonderwijs meer wordt georganiseerd in de faciliteitengemeente. Men moet er eens goed over nadenken. Het is inderdaad een vrije school, een school van het gemeenschapsonderwijs. Maar we gaan in de faciliteitengemeente geen Nederlandstalig gemeentelijk basisonderwijs meer organiseren, na alle pesterijen van het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem en nadat ook de ouders ervoor hebben gevochten om die school open te houden – het aantal leerlingen is gedaald, maar ik verneem dat men volgend jaar opnieuw tachtig leerlingen zou hebben. Dat lijkt mij een bijzonder bizarre besluitvorming. En na uw antwoord zie ik er nog minder klaar in.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Minister, ik vernam van het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem dat er van zijn kant wel de wil bestaat om de school open te houden. Men is daar verbaasd over wat er nu allemaal aan het gebeuren is.

Mijn grootste zorg was dat meertalige onderwijs. U bevestigt dus dat u daarin geen immersieonderwijs of een soort van immersieonderwijs wilt maken? Als ik het goed begrepen heb, blijft u tegen elke vorm van immersieonderwijs, terwijl men toch vaststelt dat er aan de andere kant van de taalgrens, in Wallonië en in de Franse Gemeenschap, toch een aantal projecten lopen, met al dan niet goede resultaten?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Voorzitter, het is een goede zaak dat het GO! De Letterbijter in Wezembeek-Oppem overneemt. Indien we het aan het gemeentebestuur zouden overlaten,

zou dit de kortste weg naar een sluiting inhouden. Het Franstalige gemeentebestuur heeft de school immers vakkundig de nek omgewrongen, niet in de laatste plaats door de freinetmethodiek af te schaffen. Ooit had deze school bijna 200 leerlingen. Nu is ze onder het minimum gezakt. Dat de school geen meertaligheidsproject wordt, is ook een goede zaak. Dat is in een kwetsbare gemeente als Wezembeek-Oppem absoluut niet aan de orde.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Ooit was De Letterbijter een freinetschool. Dat was een onderdeel van haar succes. Heeft de minister plannen om die freinetmethodiek weer in te voeren?

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, na het antwoord van de minister is alles me eigenlijk nog onduidelijker geworden. Ik heb er nog even de communicatie bijgehaald die de minister en minister Bourgeois gisteren hebben verspreid. Eigenlijk klopt daar helemaal niets meer van. In die communicatie is sprake van een timing. Ik leid hieruit af dat daadwerkelijk is beslist een school op te richten. Dat zou op een welbepaald ogenblik gebeuren. Ik lees dat de bouw voor juli 2011 is gepland. Ik lees tevens dat een nieuw pedagogisch project van start zal gaan en dat het om een overname gaat. De minister heeft die drie elementen net ontkracht of afgezwakt.

Om alsnog een heel eenduidig antwoord te krijgen, zal ik het nog eens vragen. Heeft het GO! al dan niet beslist daar een nieuwe school op te richten? Dat is een eenvoudige vraag.

Minister Pascal Smet: Ja, er is een beslissing genomen.

Mijnheer Van Eyken, we weten dat u soms rare redeneringen opbouwt. U hebt dat nu opnieuw bevestigd. Dat er geen decretale basis is, betekent niet dat ik per definitie tegen elke vorm van meertalig onderwijs, waar dan ook, zou zijn. Dat heb ik niet gezegd. Ik heb enkel gezegd dat er geen decretale basis is en het GO! dat bijgevolg niet kan inrichten. Meer heb ik niet gezegd. De komende maanden zullen we het over het talenbeleid in het onderwijs hebben. Op dat ogenblik zullen we dit debat ten gronde voeren.

We zijn proactief geweest. We hebben vanuit de school het signaal ontvangen dat er problemen waren en dat een sluiting zou volgen. Minister Bourgeois en ikzelf hebben de Vlaamse Regering duidelijk gezegd dat we het belangrijk vinden dat daar hoe dan ook een school blijft bestaan. We hebben daar ook geld voor uitgetrokken.

Het GO! heeft beslist een school op te richten. De Vlaamse Regering richt zelf geen scholen op. De Vlaamse Regering bepaalt evenmin of een school al dan niet een freinetschool zal worden. Dat zijn autonome beslissingen van de inrichtende machten in het vrij onderwijs en van de scholengroep in het GO!. De Vlaamse Regering neemt die beslissingen niet.

Onze communicatie is correct. Die school wordt opgericht. Ik heb ook gehoord wat de directeur heeft verklaard. Betekent een overname dat we letterlijk alles overnemen? Dat hoeft niet per se letterlijk te worden geïnterpreteerd. De idee is dat er in Wezembeek-Oppem een neutrale school komt en dat die school ook in de toekomst zal blijven bestaan.

Ik neem aan dat het GO!, zoals in het verleden al is gebeurd, binnenkort met de directie van De Letterbijter zal vergaderen. De beslissing is genomen. Beslissingen kunnen, indien dat nodig zou blijken, echter altijd worden herzien.

Wat we in verband met dit dossier moeten onthouden, is dat we proactief zijn geweest. We hebben ervoor gezorgd dat het Nederlandstalig, neutraal onderwijs in Wezembeek-Oppem kan blijven bestaan. Eigenlijk moet iedereen daar blij om zijn.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil de minister en het GO! aanraden overleg te plegen met de directie, de ouders en de leerkrachten van De Letterbijter. Die mensen hebben in de krant moeten lezen wat er met hun school zal gebeuren. Uiteindelijk lijkt het op concurrentie op hetzelfde grondgebied. Het is duidelijk dat veel Nederlandstalige en anderstalige ouders hun

kinderen naar die gemeenschapsschool zullen sturen. Indien hier meer middelen tegenover staan, zal dit zeker het geval zijn.

De Letterbijter heeft al een lijst met tachtig leerlingen voor volgend schooljaar. Ze hebben in de pers moeten lezen dat er een nieuwe school van het GO! komt. Dat noem ik geen besluitvorming.

Mijnheer Van Eyken, iedereen weet dat het Franstalig gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem het niet goed meent met De Letterbijter. Maar degenen die die school hebben doen overleven, worden nu geconfronteerd met een zeer verwarrende besluitvorming.

Het kan toch niet dat de woordvoerder van het gemeenschapsonderwijs verklaart dat het een meertalig, innovatief en pedagogisch project is en een primeur voor het Nederlandstalig onderwijs. U, minister, zegt zelf dat dit niet mogelijk is. Het kan toch niet dat hij dit dan verklaart naar aanleiding van dat dossier.

Het is echt fout gelopen met de besluitvorming in dat dossier. De faciliteitengemeenten en de Vlamingen die er wonen, hebben het al moeilijk. Dit is echt een totaal verkeerd signaal. Wat het beleid betreft, ben ik het wel eens met de grond van de zaak. Maar hier ben ik echt zeer ongelukkig mee.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de campagne van de K.U.Leuven om Nederlandse studenten aan te trekken en het adverteren van de lagere studiekosten in Vlaanderen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het actief aantrekken van buitenlandse studenten door Vlaamse universiteiten en de financiële consequenties hiervan

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Minister, collega's, het is niet de eerste keer dat we in het Vlaams Parlement spreken over het hoger onderwijs in Europa en de verschillen die er bestaan tussen de lidstaten en hun inschrijvingsgelden. Er verscheen een artikel in de krant waarin een specifieke toestand tussen België en Nederland werd aangekaart. De Vlaamse student betaalt per academiejaar zo'n 600 euro inschrijvingsgeld, de Nederlandse student zo'n 1700 euro. In het kader van het besparingsplan van Nederland zou dat verschil nog groter kunnen worden.

In het studentenweekblad Veto is een artikel verschenen waarin wordt gezegd dat er een informatiebrochure wordt uitgedeeld aan Nederlandse leerlingen. Een van de argumenten om te komen studeren aan de Katholieke Universiteit Leuven is dat lage inschrijvingsgeld.

Minister, vindt u het gepast dat men zo'n campagne voert, gezien het internationalisering-programma dat we in Vlaanderen aanhangen?

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, mijn vraag gaat over hetzelfde, maar ik zou ze enigszins anders willen situeren. In het verleden hebben we het er al over gehad, zowel in de commissie als in de plenaire vergadering. U hebt toen steeds gezegd dat er geen probleem was, geen urgentie, omdat het over zeer kleine aantallen ging.

Nu zien we dat verschillende universiteiten, niet enkel de K.U.Leuven, maar ook de Universiteit Gent en andere universiteiten, een actieve rekruteringscampagne voeren in Nederland. Nederland voert op datzelfde moment besparingsplannen door waarbij

studieachterstand wordt bestraft en een tweede master na master (manama) aan hoge inschrijvingsgelden wordt onderworpen. Het wordt, met andere woorden, veel voordeliger om hier te komen studeren.

Let wel, ik stel niet in vraag dat men EU-onderdanen op onze universiteiten laat studeren. Waar ik echter wel een probleem mee heb, is dat men onze universiteiten gaat opvullen met studenten uit andere landen. Ons inschrijvingsgeld dekt 3 à 4 procent van de totale studiekost. Volgens de Europese regeling moeten we de studenten uit die andere landen hetzelfde inschrijvingsgeld vragen. Ik heb daar geen probleem mee. Als men echter actief gaat rekruteren, heb ik daar wel een probleem mee. Want wie betaalt dat allemaal? De Vlaamse belastingsbetaler. Wij hebben ervoor gekozen om een laag inschrijvingsgeld te vragen. We kunnen daar ook niet van afstappen, want het Grondwettelijk Hof zegt dat we alleen een indexaanpassing mogen toepassen op dat inschrijvingsgeld. We zitten dus gevangen.

Ik heb geen problemen met universiteiten die hun omzet willen halen. Omdat ze echter op basis van de output gefinancierd worden en iedereen die hier kan lezen en schrijven – en soms enkel kan lezen óf schrijven – al aan de universiteit studeert, willen ze een andere pool aanspreken en de Nederlanders naar Vlaanderen halen. Dat vind ik wel een probleem. Als we de kosten kunnen recupereren, heb ik er geen probleem mee. Als wij echter de opleiding van anderen gaan subsidiëren, denk ik dat de Nederlandse minister van Onderwijs vindt dat de Vlamingen te goed voor deze wereld zijn, omdat we hun studenten opleiden.

Minister, gaat u nu wel proactief optreden, iets waar de vorige keer blijkbaar nog geen urgentie voor was?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het is altijd goed om te goed te zijn voor deze wereld. Dat is meestal wel een goed kenmerk van een volk. Ik zou liever te goed zijn voor deze wereld dan te slecht.

Ik heb het de vorige keer ook al gezegd dat de cijfers aantonen dat er op dit moment nog niet echt een probleem is met het aantal Nederlandse studenten die bij ons komen studeren. Er zijn 4673 Nederlandse studenten op een totaal van 207.762, of 2,25 procent. U hebt wel gelijk als u stelt dat de context de afgelopen maanden iets gewijzigd is door de besparingsmaatregelen in Nederland. Dat wil ik perfect erkennen.

Het is niet zo dat de universiteiten nu plots naar Nederland zijn gehold om te vragen om bij ons te komen studeren omdat er daar besparingen zijn. Het gaat vooral om campagnes van ‘Study in Flanders’ om uit te leggen dat wij ook goed onderwijs hebben. U weet dat het een Europese doelstelling is om studentenmobiliteit te bevorderen, in beide richtingen. Niets belet Vlamingen om in Nederland te gaan studeren. Het is een officiële Europese doelstelling die we met z’n allen onderschreven hebben.

Ik blijf dus bij mijn antwoord van de vorige keer. We moeten waakzaam zijn, en dat zijn we ook. Bovendien zullen we dit in Europees verband bespreken. Duitsland en Oostenrijk hebben een gelijkaardig ‘probleem’, evenals Frankrijk en de Franse Gemeenschap. In sommige Scandinavische landen zou het soms ook kunnen voorkomen, en nu bij ons ook met Nederland. Vandaar dat het op de agenda staat van de vergadering van directeurs-generaal van het hoger onderwijs, zowel in het kader van de Europese Unie als in het kader van de Bologna-akkoorden.

U hebt zelf aangehaald dat we geen onderscheid kunnen maken in het inschrijvingsgeld voor Belgen, Nederlanders, Oostenrijkers of wie dan ook. We blijven het opvolgen. Als er een probleem ontstaat – en dan kunnen we snel in de cijfers zien – zullen we nagaan wat we kunnen doen. Maar nogmaals, in Europees verband is het heel moeilijk om op te treden.

Ik heb van u niet gehoord dat we de universiteiten moeten verbieden om in Nederland nog brochures over ons onderwijs uit te delen. Ik hoop niet dat u daarvoor pleit. Ik dacht dat we voor studentenmobiliteit zijn. We moeten er wel voor opletten – en dat is niet alleen in het

onderwijs zo, maar ook in ziekenhuizen en andere sectoren – dat het land met de meeste voordelen wel eens door de vrije markt overspoeld wordt. Het is een algehele Europese uitdaging dat een algeheel Europees antwoord moet krijgen. Vandaar dat we het op de Europese agenda hebben gezet om er samen met de collega's uit de andere landen over te spreken.

Nogmaals, op dit moment is er geen aanwijzing dat er een probleem zou zijn. De studiefinanciering is iets ingewikkelder dan alleen het collegegeld. Men moet ook het onderscheid maken tussen studiefinanciering in Nederland enerzijds en collegegeld anderzijds. Bovendien gelden hun besparingen in het bijzonder voor de studenten die niet goed zijn.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Aan het principe van de studentenmobiliteit twijfelt niemand. Het is unaniem goedgekeurd om daar te blijven op inzetten. Maar wanneer de financiële kant de inzet van het verhaal wordt, dan zijn we niet goed bezig. Wanneer er nu al privé-initiatieven worden genomen om te focussen op het financiële aspect om zo studenten aan te trekken, dan mag er toch wel een zeer krachtig signaal volgen dat dit absoluut de bedoeling niet is.

Wij moeten inzetten op de kwaliteit van ons onderwijs. Wij moeten dus inzetten op het aantrekken van excellent talent. Maar aan de factor die hier nu naar voren komt, moet absoluut paal en perk worden gesteld.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, ik stel natuurlijk de Europese studentenmobiliteit en de basisprincipes van de Europese Unie niet in vraag.

Onze universiteiten worden op basis van hun output gefinancierd. Per student krijgen ze geld: geen studenten, geen geld of minder geld. De pool hier is bijna uitgeput. Wie kan lezen en schrijven, gaat naar het hoger onderwijs. En als ik de artikels van sommige professoren lees, hebben ze nu al studenten die kunnen lezen óf schrijven. Ze gaan dus een andere pool aanspreken waar niet te veel kosten aan zijn, om hun omzetmaximalisatie op punt te houden. En wie zijn dat dan? De Nederlanders.

Heb ik iets tegen Nederlanders die naar hier komen? Neen. Ik heb wel iets tegen een campagne die georganiseerd is om ervoor te zorgen dat onze capaciteit op kosten van de belastingbetaler opgevuld raakt met mensen die bovendien niet de sterkste studenten zijn uit Nederland. Het zijn immers de studenten met studieachterstand die naar hier komen. De slaagcijfers zijn veel slechter, zo is ook in het verleden al gebleken uit uw antwoorden. En daar heb ik een probleem mee.

Ik wil u met aandrang vragen om deze situatie te blijven monitoren en om nu misschien wél eens met de rectoren te praten, iets wat u drie maanden geleden niet nodig achtte.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik wil het debat even verbreden, collega's. We zijn het erover eens, zeker na het debat van daarstraks over de CEO van Bekaert, dat Vlaamse studenten aan onze universiteiten en hogescholen met een internationale blik en een open houding moeten studeren en afstuderen. Het is dan ook heel belangrijk dat we inzetten op het aantrekken van buitenlandse studenten naar onze instellingen en omgekeerd van het stimuleren van onze Vlaamse studenten om buitenlandse ervaring op te doen. Natuurlijk moet dat financieel in orde zijn, minister. Ik hoop dat u daar op Europees niveau afspraken rond kunt maken.

En natuurlijk, mevrouw Moerman, zou het beste zijn dat we de sterkste studenten kunnen aantrekken. We moeten niet naar de kwantiteit kijken, maar naar de kwaliteit. Dat is ook een vraag aan de instellingen. Laat ons misschien ook het decreet daaromtrent evalueren.

Ik hoor u graag zeggen, minister, dat u 20 procent mobiliteit wilt halen tegen 2020, maar waar blijft uw actieplan rond studentenmobiliteit? In december hebt u het lang aangekondigde actieplan al voorgesteld aan een select aantal mensen uit het middenveld. Het

is intussen mei. Wij wachten op uw voorstel, zodat we het zeer snel kunnen bespreken in het parlement.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw Poleyn, dit heeft niets te maken met studentenmobiliteit en internationalisering. Het spijt me, maar het heeft alles te maken met financiën. De rectoren zeggen zelf dat alles met subsidiëring te maken heeft. We zitten hier met een outputfinanciering, en zij kijken hoe ze zo veel mogelijk geld kunnen binnenhalen. Zij zien nu dat ze dat kunnen krijgen via Nederlandse studenten. En niet alleen Nederlandse studenten, minister. U trekt de wenkbrauwen op. U bent te goed voor deze wereld. Het is gemakkelijk om goed te zijn voor deze wereld met ons belastinggeld. Ik wil ook wel eens met uw geld goed zijn voor deze wereld. Dat is heel gemakkelijk. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Het gaat dus niet alleen over Nederlanders. Ik voorspel u nu al dat het volgend jaar en over twee jaar ook over Britse studenten zal gaan. Daar wordt het inschrijvingsgeld immers enorm opgetrokken. Zij zullen dan ook naar hier afzakken.

Behalve over de financiering gaat het ook over de kwaliteit van ons onderwijs. In tegenstelling tot mevrouw Moerman heb ik wel een probleem met Europese normen, als die niet ten goede komen van onze Vlaamse studenten. Er worden normen opgelegd, onder meer met betrekking tot het inschrijvingsgeld, waardoor wij in de tang zitten en geen onderscheid kunnen maken in het inschrijvingsgeld. Daar moet iets aan gedaan worden.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Dit is inderdaad een totaal hypocriet debat. De universiteiten verwijten dat ze gebruik maken van de mogelijkheden die het politieke en financiële kader hun biedt, is hypocriet. We hebben hier te maken met wat men in de wetenschap een ‘tragedy of the commons’ noemt. ‘The commons’ zijn hier de Vlaamse belastingbetalers, die moeten opdraaien voor de kosten van de studenten. Dat is een principe dat hier nog altijd een meerderheid vindt. En als Europa daar nog eens bijkomt en zegt dat er vrije toegang is en dat je niet mag discrimineren in prijzen, krijg je dat effect.

De minister heeft al herhaalde keren gezegd dat hij niet wil tornen aan het inschrijvingsrecht. Hij kan ook niet tornen aan de Europese principes. En dus zal dat effect blijven doorgaan en zullen onze universiteiten niet alleen overspoeld worden door Vlaamse studenten, wat op zich al een probleem is, maar binnenkort ook nog door studenten van andere Europese landen.

Daardoor zullen de massificatie en de daling van de kwaliteit aan onze universiteiten verder gaan. Het doorzetten van het Steve Stevaertprincipe op universitair vlak zal onze universiteiten naar de ondergang leiden.

Minister Pascal Smet: Ik noteer dat LDD opnieuw vindt dat onze studenten te goedkoop kunnen studeren en dat heel duur zou willen maken. Ik noteer dat. Ik neem daar akte van. U hoeft daar verder niets over te zeggen.

Ik heb het plan studentenmobiliteit teruggestuurd omdat het moest worden versterkt en omdat ook de structuren moesten worden aangepast. We hebben ondertussen al wel geld voor de komende jaren. Dat is ook belangrijk. Men is het aan het verbeteren of versterken.

Je kunt er toch moeilijk bezwaar tegen hebben dat men op een correcte manier een folder verspreidt die men al jaren verspreidt: Study in Flanders. Als de minister-president op buitenlandse missies gaat, neemt hij het Vlaams onderwijs mee als middel om mensen warm te maken om in Vlaanderen te komen studeren en op die manier onze economie te versterken. Op zich is dat een heel goede zaak.

Mevrouw Moerman, u vraagt om dat op te volgen en te monitoren. Dat doen we ook. Dat heb ik hier enkele maanden geleden ook gezegd. De cijfers tonen aan dat er op dit moment geen

probleem is. Ik weet dat sommigen graag problemen maken als er geen problemen zijn, maar er is geen probleem. We gaan dat gewoon verder opvolgen. Als er iets moet gebeuren, zullen we onze verantwoordelijkheid nemen, ook al is het niet evident om iets in het Europese kader te doen.

Voorzitter, ik heb toch weer iets raars gehoord. Er wordt gezegd dat we die slechte Nederlandse studenten aantrekken omdat er wordt gefinancierd op basis van de output. Ik neem aan dat wordt bedoeld: deels op de input. Hoe zit de financiering in elkaar? Deels telt de input, maar ook deels de output. De output betekent dat die studenten wel een diploma halen. Het volstaat dus niet dat de studenten vijf jaar komen fuiven, drinken, eten en plezier maken op kosten van de Vlaamse belastingbetaler en dan cashen de universiteiten het geld. Zo zit die financiering niet in elkaar. De universiteiten moeten niet alleen zorgen dat ze studenten hebben, maar ook dat die liefst een diploma halen en liefst binnen een redelijke termijn. Op basis daarvan worden zij gefinancierd. Het verhaal is toch iets anders dan u doet uitschijnen. Ik neem aan dat het een ‘slip of the tongue’ was en dat u input bedoelde. Het is dus een combinatie van input en output.

We hebben dat al informeel met de rectoren besproken. Ik wil dat wel eens formeel op de agenda van ons driemaandelijks overleg zetten. Ik weet al wat ze zullen zeggen: op dit moment is er geen probleem. We volgen dat op en als er een probleem is, zullen we dat samen proberen op te lossen, met de middelen die er zijn. Die zijn niet zo talrijk omdat we in een Europese context zitten. Ik kan moeilijk een belangenconflict inroepen tegen Nederland. Zo’n procedure bestaat niet.

Ik hoop dat u er niet voor pleit dat we het Vlaamse inschrijvingsgeld verhogen op Europees niveau. Ik zeg niet dat u dat hebt gedaan, ik hoop dat u dat niet doet. Ik heb ook niet gehoord wat we nog kunnen doen, naast de rectoren verbieden om een brochuurtje Study in Flanders uit te delen. Dat is wat u concreet vraagt. Dat lijkt me toch niet zo’n goed idee. Ik zal in elk geval de boodschap van dit debat overmaken.

Mevrouw Vera Celis: Minister, als ik de opmerkingen hoor, denk ik dat het laatste woord hierover absoluut nog niet is gezegd. Het is een en-enverhaal waarin de communicatie tekortgeschoten is.

Er spelen inderdaad meerdere factoren. Er is een input- en een outputfinanciering. Er zijn Europese normen. Iedereen heeft deels gelijk in zijn verhaal. Als u niet werkt aan communicatie, mag u nog heel wat verwachten. Misschien is het op dit moment geen probleem, maar het zal groter worden. Er wordt te veel propaganda gemaakt om de Nederlandse studenten aan te trekken. Niemand heeft een probleem met het internationale karakter, behalve als de belastingbetaler daarvan het nadeel ondervindt.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, het laatste dat in mij opkomt, is de rectoren iets verbieden of gebieden. Ik zou de weledelgestrenge heren professoren misschien durven te suggereren om de brochure Study in Flanders uit te delen in bijvoorbeeld Zuid-Korea of in andere niet-EU-landen. Studenten uit die landen mogen we wel de kostprijs van hun studie vragen, de EU-onderdanen niet.

Professor Bouckaert, de verplichting om een laag inschrijvingsgeld te blijven hanteren, is geen Europese verplichting. Europa verbiedt discriminatie tussen EU-burgers. De verplichting om een laag inschrijvingsgeld te hanteren, spruit voort uit de interpretatie van ons Grondwettelijk Hof van het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten. Het Grondwettelijk Hof stelt dat dit betekent dat het inschrijvingsgeld in Vlaanderen en België slechts mag worden verhoogd met de index van de consumptieprijzen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van Brussels minister-president Charles Picqué betreffende de financiering van nieuwe schoolplaatsen door het Brussels Gewest

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, geachte leden, mijn vraag gaat inderdaad over een persbericht van vorige week. Voorzitter, ik bedank u en het Bureau omdat u dit als actuele vraag hebt aanvaard. Nog net voor de aanvang van deze vergadering is er immers een vervolg gekomen aan deze problematiek, met een nieuw persbericht. Het Brusselse Gewest doet een oproep om voor 2012-2013 3500 nieuwe schoolplaatsen te creëren. Wij vinden dat een vreemde oproep, want Onderwijs is uiteraard een gemeenschapsbevoegdheid. De minister-president van het Brusselse Gewest zegt echter dat nood wet breekt.

Minister, u weet dat we deze zaak al hebben aangekaart in een commissievergadering van november 2010. Ik citeer even wat u toen daarover hebt gezegd: “Ik vind (...) dat het niet kan dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest uitsluitend monocommunautaire evenementen of instellingen financiert. (...) Ik denk inderdaad dat de bouw van kinderdagverblijven en scholen van een andere orde is. In die gevallen maken zowel het gebouw als de werking exclusief deel uit van de ene of de andere gemeenschap. (...) Het gewest doorkruist ter zake immers het beleid van de gemeenschappen met betrekking tot bijstand aan personen. Het (...) is daar niet voor bevoegd. Ook de Raad van State heeft zich trouwens al in die zin uitgelaten, naar aanleiding van een uitvoeringsbesluit van 2007 over subsidies voor gemeentelijke kinderdagverblijven.”

In diezelfde commissie gaf u ook nog een toelichting over de coördinerende rol die u weggelegd zag voor de minister-president van het Brusselse Gewest. U weet dat wij u steunen en dat we uw visie delen met betrekking tot het nijpende capaciteitsprobleem in Brussel. Ook naar aanleiding van uw aankondiging van vorige week dat Vlaanderen een extra inspanning doet van 18 miljoen euro. Wij hebben dus de volgende vraag: vindt u dat de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met dit voorstel zijn boekje te buiten gaat en Vlaamse gemeenschapsbevoegdheden naar zich toe trekt?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mijnheer Segers, u hebt de voorgeschiedenis kort geschetst. Wij vinden inderdaad dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een coördinerende rol op zich moet nemen, omdat er toch een overlapping is tussen de gemeenschaps- en de gewestbevoegdheden. We hebben ook gezien dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een oproep heeft gelanceerd. Ik heb gegrepen dat het gewest ervan uitgaat dat dit juridisch in orde is. Dat zullen we dan uiteraard wel horen, wanneer ikzelf en minister-president Peeters op 25 mei vlakbij het Warandepark een ochtendlijke vergadering zullen houden met de Franse Gemeenschap, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF), om te bekijken welke stappen er nu zoal gezet zijn. Dan zullen we uiteraard ook uitleg krijgen over de aankondiging van het Brusselse Gewest en over de vraag hoe dat gewest dat regelt. Ik heb begrepen dat de regeling aan Vlaamse kant via de VGC verloopt. Daar lijkt me niet meteen een probleem te rijzen. Het is me momenteel nog niet duidelijk hoe dit aan Franstalige zijde verloopt. Verloopt dat via de gewestadministratie? Verloopt dat via de COCOF? Dat zijn dingen die moeten worden opgehelderd. Ik hoop dat we die opheldering krijgen in de taskforce. Dan kunnen we dat ook goed inschatten.

Het is alleszins belangrijk dat iedereen op zijn niveau en binnen zijn bevoegdheid samenwerkt ter zake. Die sense of urgency was lang tijd niet te merken. Ik hoop dat daar nu verandering in is gekomen. We hebben ook bijzonder sterk aangedrongen op die nieuwe taskforcevergadering. Op 25 mei zullen we dit dan ook op de agenda plaatsen.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u. Het stemt ons ietwat gerust dat u de zaak blijft opvolgen. We hadden er immers toch wel wat bedenkingen bij.

Tijdens de commissie hebt u ook het hele institutionele lesje in verband met Brussel naar voren gebracht. Daaruit hebben we geleerd dat er inderdaad mogelijkheden zijn die zich op de grens van bepaalde bevoegdheden bevinden. Als zou blijken dat dat hier het geval is, kunnen we dat ondersteunen. Mijn vraag is wat men daar precies van plan is. Zeker uit het laatste persbericht maak ik op dat het enkel over modulaire gebouwen gaat. Het gaat dus om container- en prefabgebouwen. Ik kijk dan onmiddellijk naar de heer Van Der Taelen, die, als ik me niet vergis, enkele vergaderingen geleden vroeg om Brussel toch niet op die manier vol te zetten. Ik pleit er toch voor dat als het daarover gaat, u er aandachtig op toeziet. Want dat is niet hoe we de Vlaamse inbreng inzake het Brusselse capaciteitsprobleem zien.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik wil nog een aanvulling geven op de laatste opmerking van de heer Segers. Het gaat inderdaad over container- of prefabklassen. Het is een one shot in afwachting van een structurele uitbreiding van het aanbod door de gemeenschappen. Voor alle duidelijkheid voeg ik eraan toe dat er een subsidiëring van projecten van alle netten zal komen, van het officieel en het vrij onderwijs. Los van de grond van de zaak, is het voor deze discussie belangrijk te stellen dat er een 80/20-verdeling zal komen voor Nederlandstalige en Franstalige projecten. Minstens op dat vlak is er een bepaalde garantie ingebouwd. Zoals de minister heeft bevestigd, staat de VGC-administratie in voor het contacteren van de Nederlandstalige scholen en projecten.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik denk dat u samen met mij gedacht zult hebben dat minister-president Picqué deze week de grapjas van dienst is. Met zijn oproep doet hij uitschijnen dat hij het is die eindelijk de coördinerende rol wil opnemen. U vraagt hem dat nu al bijna twee jaar en hij heeft dat steeds geweigerd.

Voor hem is het nog altijd niet genoeg. Minister, vorige week hebt u aangekondigd dat u 18 miljoen euro extra zult uittrekken. Nog is het niet genoeg voor minister-president Picqué. Hij zal nu zijn voogdijschap over de Brusselse gemeenten gebruiken om eindelijk een coördinerende rol op te nemen en nieuwe schoolplaatsen te creëren.

Wat hij er wel niet bij vertelt – en dat is mijn bezorgdheid –, is dat het over een Vlaamse bevoegdheid gaat. U hebt daarnet gezegd dat iedereen binnen zijn bevoegdheid moet blijven. Dat stelt me enigszins gerust. U bent minister van Onderwijs voor de Vlaamse Gemeenschap, en niet minister-president Picqué. In tegenstelling tot wat mevrouw De Vits vorige keer in commissie Onderwijs zei, bestaat er geen Brusselse minister van Onderwijs. Ik zou er toch op willen aandringen dat u de verhoudingen tussen Vlaanderen, de Brusselse gemeenten en de Franse Gemeenschap in acht blijft nemen. Wat wij nu aanbieden, ligt veel hoger dan wat we zouden moeten doen.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Ik probeer toch de lijfspreuk van Deng Xiaoping in ere te houden: het kan me niet schelen welke kleur mijn kat heeft, als ze maar muizen vangt. In Brussel is er sprake van een demografische explosie. Daarover hebben we het al vaak gehad. Ik heb de minister aangespoord om waakzaam te zijn op dat vlak. Ik denk dat de minister dat ook is. Als we goed kijken naar wat er zal gebeuren en wat er is gezegd, dan kunnen we wel onze bedenkingen hebben. Het modulaire systeem is inderdaad verre van ideaal. Ik hoop niet dat ze in de toekomst er allemaal zullen uitzien als van die prefabwoningen. Daarover zijn we het eens. Daarnaast werd hier echter heel duidelijk verklaard dat het niet over een onderwijsinitiatief gaat. Het gaat niet om het accapareren van gemeenschapsbevoegdheden door het gewest, wel over het bijzetten van klassen. We zijn nu in de maand mei. Het is dan

niet zo gek om te denken aan de maand september. Als de minister-president dan de verhouding tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap bevestigt – 80/20 –, dan kunnen we daar alleen maar blij mee zijn.

Ik denk dat zeker in de huidige context, waarbij de minister een onderhoud met zijn collega's van de andere gemeenschappen en de ministers-presidenten zal hebben, dit initiatief moet worden toegejuicht.

Minister Pascal Smet: Heel kort wil ik herhalen dat modulaire scholen perfecte scholen zijn. Gaat u maar eens in Antwerpen kijken. Aan de modulaire scholen van de nieuwe generatie merkt u dat niet meer. Ze zijn voor een periode van 30 jaar gewaarborgd. Zij voldoen aan alle Europese normen op het vlak van energie, de criteria voor passiefscholen, enzovoort. Als u er een bakstenen muur rond bouwt, merkt u niet dat het een modulaire systeembouwschool is. Ik wil dat dus relativeren.

Twee: op 25 mei zullen we alles bekijken. Ik neem aan dat we dan de nodige uitleg en verduidelijkingen zullen krijgen op vragen die we eventueel zullen hebben. Op dat moment zullen we een oordeel vormen.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, ik dank u voor de tussenkomsten. Het is inderdaad een zaak die we moeten blijven opvolgen. Hier valt de datum van 25 mei. Dat is een belangrijk moment, want ik heb begrepen dat u tot vandaag nog niet rechtstreeks bij de zaak bent betrokken. Dat is mijns inziens bedenkelijk. Ik denk dat Vlaanderen in Brussel zijn rol moet vervullen, en zeker wat het onderwijs betreft hebben we ons steeds achter uw visie geschaard. We zullen dat ook blijven doen.

Ondanks de bedenking dat dit initiatief lof verdient, blijven we het bedenkelijk vinden dat er geen zuivere koffie wordt geschonken. Nood breekt wet: akkoord, maar als men eerst maandenlang niets van zich laat horen en niet ingaat op de uitnodigingen om samen aan tafel te gaan zitten, en dan plots met dergelijk initiatief op de proppen komt, dan hebben we daar toch bedenkingen bij. Men kan zich ook afvragen of dat er niet toe zal leiden dat dit het bedrag van de onderfinanciering van Brussel zal opdrijven. Dat is helemaal niet wat wij bedoelen met de ondersteuning van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.22 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.36 uur.*

■

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de vernietiging van de bouwvergunning voor de tramlijn Deurne-Wijnegem door de Raad van State

De voorzitter: De heer D'Hulster krijgt vijftien minuten spreektijd, er kunnen maximum zes sprekers aansluiten die elk maximum vijf minuten hebben. Dan krijgt minister Crevits het woord. Vervolgens kunnen de interpellant en de zes sprekers elk nog eens vijf minuten spreken. Minister Crevits kan dan nog een aanvullend antwoord geven en het slotwoord is voor degene die de interpellatie houdt.

De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, minister, collega's, ondanks het feit dat er een massa werk te verzetten is, en dat de man in de straat vindt dat er nu gewoon moet worden voortgedaan, bevinden we ons in een situatie van volledige stilstand. Ik heb het niet over de politieke situatie op het federale niveau – misschien ook –, maar wel over de huidige toestand van de tramlijnverlenging Deurne-Wijnegem.

Die bedreiging is sinds vorige vrijdag zeer reëel. Afgelopen vrijdag vernietigde de Raad van State de bouwvergunning van de tramlijn Deurne-Wijnegem, en gaf een buurtbewoner gelijk omdat de raad de mogelijke gevolgen van de tramlijnverlenging voor mens en milieu te weinig onderzocht achtte.

Het resultaat van dat arrest op het terrein is bijzonder pijnlijk. Een belangrijk infrastructuurproject ter waarde van 45 miljoen euro wordt on hold gezet. Een werf in volle actie die voor twee derde voltooid is, valt in één klap stil. Minister, met deze interpellatie wil ik een pleidooi houden om er alles aan te doen om het tramproject Deurne-Wijnegem opnieuw uit te startblokken te krijgen.

Daarnaast moeten we als overheid vooral ook lessen durven te trekken voor de toekomst, want de uitspraak in het dossier Deurne-Wijnegem is geen alleenstaand geval. Vandaag nog verscheen in de media een soortgelijk verhaal over een groot stadsvernieuwingsproject in Lommel. Ook daar werd een groot project geblokkeerd door een relatief klein belang.

De uitspraak van de Raad van State kwam voor het tramproject Deurne-Wijnegem aan als een mokerslag voor de Vlaamse Regering, voor het district Deurne, voor de gemeente Wijnegem, voor de bewoners, voor de handelaars en voor alle mensen die de afgelopen jaren keihard aan dit project hebben gewerkt. Het is echter ook bijzonder problematisch voor het Masterplan 2020. Wie deze ochtend de voortgangsrapportage van het Masterplan 2020 heeft bijgewoond, heeft daar nog eens kunnen vaststellen dat de tramprojecten een cruciaal onderdeel vormen van dat Masterplan. Ze krijgen vaak niet dezelfde aandacht als de grote infrastructurele ingrepen, maar ze zijn een even essentieel stuk van de puzzel.

De tramlijn Deurne-Wijnegem behoort samen met de tramlijnverlenging Mortsel-Boechout en de nieuwe stelplaats in Deurne tot Brabo I, de eerste cluster grote tramprojecten die in het kader van het Masterplan worden gerealiseerd. Iedereen die regelmatig in de regio passeert of stilstaat, zal kunnen getuigen dat die werven heel goed vorderen. De meet was stilaan in zicht. Daarom komt de uitspraak van de Raad van State eens zo hard aan. Het is alsof ze Tom Boonen vragen om de Ronde van Vlaanderen te verlaten op de muur van Geraardsbergen. Absurd, Kafka, misnoegd, ontgoocheld, een ramp, een streep door de rekening.

Alle reacties gingen min of meer dezelfde richting uit. Dat is niet verwonderlijk. Het lamleggen van dit project is een slechte zaak. Het betekent dat de regio wellicht langer zal moeten wachten op een mobiliteitsoplossing en dat de weggebruikers en de buurtbewoners voor langere tijd geconfronteerd zullen worden met een bouwwerf waar niet eens wordt gewerkt.

Het project Deurne-Wijnegem zit momenteel in het vagevuur en we moeten ervoor zorgen dat het er zo snel mogelijk uit geraakt. We dringen er vanuit onze fractie dan ook op aan om op de werf zo snel mogelijk de bewarende maatregelen te nemen die nodig zijn om schade en kosten te beperken en om een snelle doorstart mogelijk te maken. We moeten nu zo snel mogelijk de vorm- en procedurefouten in de besluitvorming onderzoeken en die op de meest efficiënte wijze herstellen.

Maar we moeten meer doen dan dat. Tegelijk moeten we uit deze case lessen trekken voor de toekomstige aanpak van dit soort dossiers, want het gaat hier natuurlijk over veel meer dan de belangrijke tramlijn Deurne-Wijnegem. Het gaat over de vraag hoe we met onze grote projecten omgaan.

In heel Vlaanderen staan er belangrijke grote dossiers op stapel. Het is een beklemmende gedachte dat er boven elk van die projecten een zwaard van Damocles kan bengelen.

Ik denk dat in dit dossier iedereen het gevoel heeft dat er iets wringt. Hoe kan het dat een groot project in volle uitvoering een halt wordt toegeroepen? Om een klein mobiliteitsprobleem – sluipverkeer in een buurt of straat – op te lossen, werd hier een nog veel groter mobiliteitsprobleem gecreëerd door een strategisch project stil te leggen. Als zoiets kan gebeuren, dan is er iets mis met de huidige processen en instrumenten. Ik heb echt het gevoel dat er met een kanon op een mug is geschoten. Het was spijtig genoeg raak.

De afgelopen jaren is er ter zake veel werk verricht in de commissies-Sauwens en -Berx. Ik denk dat het uitermate belangrijk is dat we binnen de aanbevelingen die zij hebben gedaan, snel op zoek gaan naar hefbomen om ons instrumentarium aan te passen. Er zijn een aantal zaken waar toch eens kritisch over moet worden nagedacht.

We moeten onze bestuursrechtbanken beter wapenen om problemen op te lossen zodat ze niet meteen naar de zware middelen hoeven te grijpen. Geef daarbij invulling aan de aanbevelingen van de commissie-Berx. Zorg ervoor dat bestuurlijke overheden de mogelijkheid om procedure- en vormfouten en feitelijke vergissingen tijdig te herstellen. Beschouw die fouten als irrelevant, wanneer ze achteraf kunnen worden rechtgezet. Voorzie in de mogelijkheid om over fouten heen te stappen wanneer de eventuele onrechtmatigheid de inhoud van het besluit niet heeft beïnvloed. Verruim en verfijn de uitspraakbevoegdheden van de bestuursrechter.

De afgelopen dagen werd er vooral gekeken naar de Raad van State. Maar collega's, sinds 2009 heeft Vlaanderen ook een eigen bestuursrechtbank: de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Ook bij die raad moeten we ons de vraag durven stellen of hij in staat is om zijn rol als snelle en probleemoplossende bestuursrechtbank ten volle waar te maken. Ook daar stellen we vast dat de doorlooptijd te lang is. Ook daar moeten we ons de vraag durven stellen of de raad momenteel over de juiste instrumenten beschikt om conflicten op een constructieve en proportionele manier te beslechten.

Tijdens het besluitvormingsproces en de bestuursrechtelijke procedures over complexe projecten is meer flexibiliteit nodig om te zoeken naar oplossingen: via bemiddeling, via de toepassing van de zogenaamde bestuurlijke lus, via het nemen van aanvullende beslissingen en via het voeren van een flankerend beleid.

Daarnaast moeten we binnen de Vlaamse overheid ook het projectmanagement verder professionaliseren, zeker voor grote projecten die per definitie complex zijn en beladen met belangentegenstellingen en verschillende visies. We moeten investeren in ambtenaren met vaardigheden in en ervaring met besluitvormingsprocessen, met motivering van bestuurshandelingen, met conflictbemiddeling enzovoort.

Het verhaal van de tramlijn Deurne-Wijnegem van de afgelopen dagen is geen positief verhaal. Als u mij vraagt of er in dit verhaal geen enkele positieve noot zit, dan zeg ik toch volmondig 'ja'. Als we de verschillende reacties van de bewoners, van de mensen en het bestuur van Wijnegem bekijken, kunnen we maar tot één conclusie komen. Er is een ongelooflijk draagvlak voor de tramlijnverlenging. Die tram moet gewoon rijden. Dat is de boodschap die de meeste mensen duidelijk hebben gegeven.

We kunnen daar een les uit trekken. In het begin was er veel weerstand, maar door het harde werk van de districten, de gemeentebesturen, De Lijn en de Vlaamse overheid is er een maatschappelijk draagvlak gecreëerd om de tramlijn te kunnen realiseren. Van dat draagvlak moeten we gebruikmaken.

Wie met politiek bezig is, leert vrij snel dat het niet mogelijk is om voor iedereen goed te doen. Men kan nooit iedereen gelukkig maken. Wanneer een overheid echter iedereen, zelfs

de klagers, ongelukkig maakt, dan is het moment aangebroken om zich vragen te stellen. Minister, dat is wat ik vandaag graag zou doen.

Mijn eerste vraag heeft betrekking op het tramproject Deurne-Wijnegem zelf. Hoe kunnen we dat tramproject uit het moratorium halen waarin het nu verkeert? Op welke manier kunnen we een snelle doorstart maken? Welke lessen zal de Vlaamse overheid uit deze situatie trekken, met het oog op andere grote projecten? Op welke manier zal in dat verband worden omgegaan met de aanbevelingen uit de commissies-Berx en -Sauwens? Ligt er al iets op tafel binnen de regering? *(Applaus bij de meerderheid en Open Vld)*

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Het gaat hier om een tramlijn die al jaren is vergund, waartegen al procedures zijn gevoerd, die bijna is afgewerkt en waarvan de basis nu onderuit wordt gehaald. Ik denk dat de heer D'Hulster de juiste toon heeft aangeslagen.

Iedereen vraagt zich af hoe dit mogelijk is. Zit Vlaanderen op slot? Kan er in Vlaanderen nog wel een infrastructuurproject worden gerealiseerd? Het bereikbaar maken per tram van het shopping center van Wijnegem en de Makro van Deurne voor mensen uit de stad, is vanuit mobiliteitsoogpunt schitterend. Omgekeerd wordt de stad Antwerpen vanuit de periferie veel gemakkelijker bereikbaar per tram.

De hele opzet van het project van Masterplan 2020 is juist wat de buurtbewoners aanklagen: minder sluipverkeer door meer verplaatsingen met het openbaar vervoer.

Het is niet de eerste keer dat een bouwvergunning wordt vernietigd wanneer een project bijna is afgewerkt of in een vergevorderde fase van uitvoering is. Er zijn andere voorbeelden. De heer D'Hulster had het daarnet over het stadsvernieuwingsproject te Lommel. Een ander voorbeeld is de ring rond Asse.

Het is niet de eerste keer dat dit als maatschappelijk onaanvaardbaar wordt geduid. Moeten wij dan beginnen te klagen, zeuren en paniekerig doen? Neen, wij hebben eerder daardoor het initiatief genomen om de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten of de commissie 'Sneller door Beter' te realiseren. Die commissie heeft bijzonder vruchtbaar en goed werk afgeleverd. Wij zijn van 30 november 2009 tot 25 februari 2010 regelmatig bijeengekomen. We wilden enerzijds het maatschappelijk draagvlak voor de uitvoering van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten versterken. Daarvoor moeten de burgers en de lokale besturen vanaf het begin van de infrastructuurwerken meer en efficiënter worden betrokken. Anderzijds wilden we de doorlooptijd van de uitvoering van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten versnellen door een verbetering van de kwaliteit van de processen, een doelmatig financieel beheer en een efficiënte regeling van de rechtszekerheid.

In het rapport dat we in februari 2010 hebben opgesteld en dat hier is goedgekeurd en omgezet in een voorstel van resolutie, was een heel hoofdstuk gewijd aan de juridische aspecten en de rechtszekerheid. Dergelijke aanslepende juridische onzekerheden maken belangrijke investeringen in de toekomst absoluut onmogelijk. De verlenging van de tramlijnen heeft 45 miljoen euro gekost en dit project zou vanaf volgend jaar geld opbrengen. Wie zal dergelijke projecten in de toekomst nog waarborgen?

De aanbevelingen van onze commissie Versnelling moeten nu snel worden geïmplementeerd. Procedures voor grote infrastructuurwerken moeten dringend worden vereenvoudigd zodat een dergelijk arrest vier jaar na datum niet plots de boel kan lamleggen.

In het rapport werd vastgesteld dat de juridische toetsing van burgers en actiegroepen zich concentreert op de slotfase van het proces. De toetsing van bestuurlijke besluiten moet sneller gebeuren doordat we elk beslissingstraject goed afronden met een politieke besluitvorming zodat, vooraleer we in de uitvoeringsfase gaan, de burgers reeds de kans hebben gekregen om die politieke besluitvorming te toetsen bij de rechtbank.

In de rechtsgang is het nu vaak alles of niets. Een project sneuvelt wegens een beperkte vormfout. Het moet mogelijk worden voor besturen deze fouten recht te zetten, zonder heel de procedure opnieuw te moeten doorlopen. Dat is de bestuurlijke lus, waar zonet al naar is verwezen. De overheid moet de tijd krijgen dit recht te zetten, daardoor wordt het geding zonder voorwerp.

Ik verwijs ook graag naar een vraag om uitleg van collega Ceyssens en het antwoord hierop van minister Bourgeois over de oprichting van een eengemaakt Vlaams bestuursrechtscollege. De heer Ceyssens trekt terecht de aandacht op dit aspect. Nu hebben we de mond vol over de Raad van State, maar als we gaan kijken wat op dit moment de werklast is van het Milieuhandhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen, dan hebt u, collega, terecht de vraag gesteld of we niet beter zouden gaan naar een integratie van deze twee handhavingscolleges tot één modern rechtscollege. Dit modern rechtscollege moet dan een systeem toepassen dat in de noordelijke landen bestaat, behalve in België: de rechter spreekt recht en wordt beleidsmatig ondersteund door vonnisvoorbereiders.

Collega's, het is duidelijk een en-enverhaal. Een project moet in de toekomst beter worden voorbereid, de burgers moeten hun bezwaren kunnen uiten en gehoor krijgen, maar ook moet een bestuur correct worden behandeld en de kans krijgen zijn werk naar behoren te doen. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Collega's, minister, het is lang geleden dat een arrest van de Raad van State voor zoveel commotie heeft gezorgd in Vlaanderen. De Vlaamse Gemeenschap is momenteel in twee kampen verdeeld. Aan de ene kant degenen die het arrest toejuichen en zeggen: goed gedaan van die kleine David die het heeft aangedurfd om tegen Goliath de steenslinger op te nemen en die verdorie nog gewonnen heeft ook! Aan de andere kant de mensen die zeggen: amai, weer zo'n zure nimby, die omdat er wat meer auto's door zijn straat rijden, een proces aanspant en een project dat maatschappelijk gedragen werd, om zeep heeft geholpen.

Over die maatschappelijke draagkracht, mijnheer D'Hulster, ben ik minder optimistisch dan u. Ik weet niet of u veel in Deurne komt, maar in Deurne is men geen voorstander van de verlenging van de tramlijnen aldaar. Het district is daar bijzonder kritisch over geweest. En ook de Makro zelf is nooit vragende partij geweest, en ook het shoppingcentrum in Wijnegem is geen vragende partij geweest. Ook heel wat bewoners van Wijnegem zijn zeer kritisch ten aanzien van dit project. Nimby's zijn dat dus niet, er is meer.

Ik denk dat in dit verhaal de beide kampen gelijk hebben. Het is goed dat een David het in ons land het nog altijd mag opnemen tegen een Goliath, die De Lijn in Antwerpen toch wel is. Het is goed dat wanneer die David juridisch gelijk heeft, hij ook gelijk krijgt van de rechterlijke macht. Daarvoor dient die derde onafhankelijke macht in een rechtsstaat als de onze. Maar men kan zich kritische bedenkingen maken bij het feit dat het particuliere belang het soms kan winnen op wat men dan het algemeen belang zou kunnen noemen, zij het dat dit algemeen belang zeer moeilijk en zeer gevaarlijk te definiëren is, dixit ook de voorzitster van de afdeling bestuurszaken van de Raad van State in dezen.

Wat me wel stoort in dit verhaal is dat twee ministers van aan de zijlijn zijn gaan roepen tegen de Raad van State omdat die heeft gedaan wat hij moest doen. Federaal minister De Clerck, nota bene de voogdijminister van de Raad van State, zegt: dat kan niet! *(Opmerkingen bij Cd&V)*

Is het niet waar? Excuseer, ik trek mijn woorden terug.

Aan de ene kant zegt minister De Clerck: ik maak dezelfde problemen mee in Kortrijk, ik kan geen gevangenissen meer bouwen en ik kan geen crematoria meer bouwen want er is altijd wel een of andere klager of een of andere nimby die mijn goedbedoelde plannen doorkruist.

Aan de andere kant is er minister-president Peeters die zegt: ook wij hebben de beste bedoelingen met de mobiliteit in en rond Antwerpen, en ook wij worden door dat soort nimby's gehinderd.

Van twee dingen één. U hebt op het federale niveau een meerderheid om de wet op de Raad van State aan te passen. Als u wilt dat die Raad van State op een constructievere, intelligentere manier omgaat met de administratieve wetgeving, moet u de wet op de Raad van State veranderen. Als u wilt dat er zoiets komt als een administratieve lus, zoals het in Nederland en in andere landen bestaat, moet u de Raad van State die bevoegdheid geven. Maar zolang de Raad van State die bevoegdheid niet heeft gekregen van uw federale meerderheid, moet hij doen wat hij deed: de wet toepassen.

Maak die wet, die moet worden toegepast, niet te ingewikkeld. Onze decreetgeving is op Vlaams niveau – en dat is de bevoegdheid van minister-president Peeters en van uw meerderheid, minister – zo complex geworden dat elke nimby wel iets zal vinden om stokken in de wielen te steken. Ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's), gewestelijke RUP's (GRUP's), milieueffectenrapportages (MER's), plan-MER's, project-MER's, Gemeentelijke Commissies voor Ruimtelijke Ordening (GECORO's): allerlei instanties bemoeien zich met het tot stand komen van onze wetgeving. Er zal altijd wel eens een foutje gemaakt worden. Dat foutje zal wel eens aanleiding geven tot gerechtelijke procedures. Als u wilt dat dit soort dingen niet meer gebeurt, vereenvoudig dan uw wetgeving en maak haar transparant. Ik vraag u dat al zeer lang in andere beleidsdomeinen, ik wil dit nu ook doen in dit beleidsdomein.

Minister, nog een goede raad tot slot. Ik heb deze morgen, zonder een voorafname te willen doen op dit debat, aan De Lijn gevraagd hoe ze met het LIVAN 1-project willen omgaan en of ze de goedheid zouden willen hebben om te onderzoeken of voor dat gedeelte een project-MER niet aangewezen was. Het antwoord van de heer Kesteloot was, wat mij betrof, bijzonder arrogant en bewees dat hij nog altijd de les niet heeft geleerd. "Ik heb geen project-MER nodig, want ik heb een plan-MER gemaakt. Dus, laat dat alstublieft vallen." Ik verzeker u dat er, als u voor dat project geen project-MER hebt, in Deurne en in Wijnegem en in Wommelgem nog veel nimby's zullen opstaan die datzelfde project zullen doorkruisen. En zij zullen gelijk hebben. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Collega's, voorzitter, minister, het punt waarover deze actuele interpellatie gaat, is alleen maar te vatten onder de noemer 'Kafka'. Probeer maar eens aan de buitenwereld uit te leggen dat men de bouwvergunning vernietigt van een bouwwerf in de eindfase, en dat daardoor het risico dreigt te worden gelopen dat 45 miljoen euro verzandt. De ultieme paradox is dan dat diegene die de klacht indient, zegt: "Ja, dat had ik nu ook niet gewild. Ik heb een probleem met sluipverkeer, of met mogelijk sluipverkeer, in mijn wijk, in mijn buurt, in mijn straat, maar ik wil niet dit hele tramproject torpederen."

Dan is er nog het grotere geheel: het Masterplan 2020 waarvan dit tramproject een onderdeel is en waarvan iedereen zegt dat het toch belangrijk is om de mobiliteitsknoop in en om Antwerpen te helpen ontwarren.

Collega's, wat de remedie betreft, werd hier al stilgestaan bij de bestuurlijke lus. Wij hebben het daarover al gehad in de commissie-Sauwens, die als doelstelling heeft om grote maatschappelijke infrastructuurprojecten in Vlaanderen nog een kans te geven en om vooral de uitvoeringstijd van die projecten te halveren. In gidsland Nederland heeft men ervaring met de bestuurlijke lus. Als mensen klacht indienen tegen een bouwvergunning, geeft de Raad van State aan het bestuur, dat zogezegd in de fout gaat, de kans om die fout te herstellen. Ondertussen kan de werf verder worden afgewerkt, behalve het gecontesteerde punt. Indien dat in orde wordt gebracht, zal de Raad van State de bouwvergunning bevestigen en is er geen vuiltje aan de lucht.

We kunnen tot die analyse komen. De wetgeving op de Raad van State is federaal en moet dus op federaal niveau worden aangepast. Het is dus zaak om onze federale collega's in de federale parlementen, de Kamer en de Senaat, te mobiliseren om hiervan werk te maken, of om misschien, in het kader van de al lang lopende regeringsonderhandelingen, dit als punt in een mogelijke regeerverklaring op te nemen.

Wat ik minder kan smaken, is het feit dat bepaalde mensen, waaronder twee personen met een verantwoordelijk ambt, nu met scherp op de Raad van State schieten. Iedereen die de feitelijke situatie kent, weet dat de Raad van State momenteel niets anders kan doen. De Raad van State beschikt niet over de mogelijkheid het algemeen belang en het particulier belang af te wegen. Het is wit of zwart. Bovendien kunnen die mensen zich niet tijdens een tegensprekelijk debat verdedigen.

We herinneren ons allemaal het optreden van de eerste voorzitter van de Raad van State in de commissie-Sauwens. Dat was een van de sterkste getuigenissen. Als er bij iemand veel maatschappelijke betrokkenheid aanwezig is, is het wel bij de eerste voorzitter van de Raad van State.

De Open Vld verzet zich met hand en tand tegen het denkspoor dat minister De Clerck heeft geopperd. Volgens hem moeten bepaalde grote projecten al bij de aanvang het statuut van onschendbaarheid, een immuniteit tegen particuliere klachten, krijgen. Het algemeen belang is de Open Vld zeer dierbaar. Dankzij het algemeen belang hebben tientallen miljoenen mensen meer welvaart en meer welzijn gekregen. Het is echter ook een historische realiteit dat dankzij datzelfde algemeen belang doorheen de geschiedenis miljoenen mensen zijn vermoord. Er moet altijd een gezonde afweging tussen rechtspraak en inspraak worden gemaakt. De nieuwe rechtsfiguur van de bestuurlijke lus maakt dit perfect mogelijk.

Tot slot wil ik erop wijzen dat de meerderheid en de oppositie in het Vlaams Parlement in februari 2010 kamerbreed de resolutie hebben goedgekeurd die de besluiten van de commissie-Sauwens bevat. De commissie-Sauwens is destijds opgericht om grote maatschappelijke infrastructuurprojecten in de toekomst een kans te geven en vooral om de realisatietermijnen te halveren. Ik wil de aanwezigen die geen lid zijn van de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken erop wijzen dat grote projecten in Vlaanderen momenteel gemiddeld vijftien jaar in beslag nemen. We willen tot een termijn van zeven of misschien zelfs zes jaar komen.

Woorden wekken, maar voorbeelden strekken. De oppositie, waaronder de Open Vld, is in de commissie zeer constructief geweest. Ik vind dat we momenteel nog te zeer bij verder onderzoek blijven stilstaan. We blijven de problemen verder in kaart brengen. De Vlaamse Regering zou voorstellen naar voren moeten brengen om de wetgeving te vereenvoudigen, om bepaalde regels af te schaffen, om procedures te harmoniseren en vooral om aan de conclusies van de commissie-Sauwens gevolg te geven.

Dit is een positief bedoelde oproep. De Open Vld en zelfs de voltallige oppositie zal de Vlaamse Regering de hand reiken. Op een bepaald ogenblik moeten de gelegde eieren ook worden uitgebroed. Dat moet de Vlaamse Regering doen. Met deze oproep wil ik mijn toespraak besluiten. *(Applaus bij de Open Vld, CD&V en sp.a)*

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, in eerste instantie wil ik stellen dat het een ingewikkeld land is. Ik denk dat iedereen zich daarvan bewust is. Ik wil me in mijn betoog concreet toespitsen op de specifieke vraag die de heer D'Hulster over de huidige problemen in Wijnegem heeft gesteld.

We moeten de zaak in het juiste kader plaatsen. Het arrest van de Raad van State vernietigt de bouwvergunning voor de werken omdat onvoldoende is aangetoond dat een project-MER niet

nodig is. De MER-procedure moet opnieuw worden opgestart. Er moet een nieuwe stedenbouwkundige vergunning worden afgeleverd. Dat zal heel lang aanslepen.

Ik onderschrijf dan ook de concrete vraag van de heer D'Hulster. Wat zullen we doen om op korte termijn tot oplossingen te komen? Er zullen allicht ook wel andere vragen worden gesteld. Hoe zit het met mogelijke schadevergoedingen? Heeft dit arrest een invloed op de betrokkenheid van de private partners in de pps-constructie? Hoe zit het met de verdere financiering van het project? Voor die concrete problemen moet een oplossing worden gezocht.

Het lijkt me belangrijk naar de grond van de zaak te kijken. Wat is de oorzaak van dit alles? Hoe kunnen we vermijden dat we in de toekomst nog met dergelijke toestanden zullen worden geconfronteerd?

Ik betreur dat de Raad van State hier enigszins wordt geviseerd. De Raad van State voert enkel uit wat wij als politici, als decreet- en wetgevers, in het verleden hebben goedgekeurd.

In het Latijn luidt dit: Patere legem quam ipse fecisti – leef de wetten na die je zelf gemaakt hebt. We leven in een rechtsstaat en iedere burger heeft het recht om op te komen voor zijn belangen. Dat is toch een belangrijke kanttekening die we moeten maken.

Minister, ik wil toch even terugkomen op de problematiek over de MER-plicht. Het is namelijk van groot belang dat bij grote infrastructuurprojecten de impact op de omgeving goed wordt afgewogen en dat er goed wordt nagekeken of er al dan niet milderende maatregelen nodig zijn. In dit specifieke geval is men er misschien te snel van uitgegaan dat tramverlengingen op een ontheffing van het project-MER kunnen rekenen, terwijl het gaat om een tramverlenging die toch wel impact heeft op de verkeerscirculatie. Door het knippen en versmallen van wegen kan er druk ontstaan op de omliggende gebieden, er kan sluipverkeer ontstaan, enzovoort. Er moeten op voorhand dus heel wat belangrijke overwegingen worden gemaakt.

Volgens ons kan dan ook de vraag worden gesteld welke criteria de cel-MER hanteert om tot een ontheffing te besluiten en of dit dient te worden bijgestuurd, gelet op de recente uitspraak van de Raad van State. Misschien is het belangrijk dat we de discussie over een evaluatie van de MER-criteria en de omzetting van de Europese richtlijn naar ons intern recht ten gronde voeren. Blijkbaar heeft het Europees Hof het Vlaamse Gewest op 24 maart 2011 nog veroordeeld voor een onvoldoende omzetting van die Europese richtlijn.

Zoals ik al zei, is de rol van de Raad van State een ander aspect. Zoals al gezegd, komen dergelijke dossiers vanaf 2009 terecht bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Bij vernietiging moet de overheid die de uitspraak deed een nieuwe beslissing nemen, rekening houdend met de elementen die door de Raad voor Vergunningsbetwistingen worden aangedragen. Het is de bedoeling dat dit op een veel kortere termijn kan. Het zal niet meer kunnen dat het vier jaar duurt om tot een uitspraak te komen. Wat de recente problemen betreft die de heer de Kort heeft aangehaald, is het inderdaad zo dat er nu stappen werden gezet om die Raad voor Vergunningsbetwistingen te integreren in een Vlaams Bestuursrechtscollege. De N-VA streeft naar een modern rechtsapparaat. De oprichting van één administratief bestuursrechtscollege is voor ons dan ook zeer belangrijk.

Er is ook al verwezen naar de commissie Versnelling en de stappen die de Vlaamse Regering hier gezet heeft. Er worden stappen gezet om inspraak en participatie van de burgers al in de beginfase mogelijk te maken. Er is ook het initiatief van de procesmanager: een persoon die bemiddelt tussen de buurtbewoners en de bouwheer. Ook dat is een belangrijke stap om problemen achteraf te vermijden. Het is belangrijk dat we op voorhand optreden, milderende maatregelen nemen en overleg organiseren en dat dit niet achteraf gebeurt.

Samengevat vinden wij, de N-VA, ten eerste dat we een snelle oplossing nodig hebben om de situatie lokaal te deblokkeren. Ten tweede moeten we ons de vraag stellen voor welke

projecten een MER noodzakelijk is en dienen we de regelgeving ter zake dringend te evalueren en bij te sturen, zeker met het arrest van het Europees Hof in het achterhoofd. We moeten ook verder werk maken van de aanbevelingen van de commissie Versnelling. Dit is dringend nodig. Ten slotte willen we ook benadrukken dat het belangrijk is dat niet de uitvoerder van de wet geviseerd wordt, met name de Raad van State, maar dat indien nodig de procedures worden aangepast. Het overrulen van rechtscolleges zoals door sommigen werd geopperd, heeft voor ons zeker geen voorkeur. We moeten dergelijke problemen vermijden in plaats van ze achteraf te moeten remediëren. We denken dat het Vlaams Bestuursrechtscollege hier een rol in kan spelen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, collega's, minister, ik hou van 'A'. Ik wil dan ook dat de tram in Antwerpen kan rijden, dat het masterplan dat hier werd besproken, kan worden uitgevoerd. We zitten door het schorsingsbesluit van de Raad van State in een rotsituatie. Dat is de algemene vaststelling. De vraag is wie de zwartepiet toegestuurd krijgt.

Ik was ook geschokt door de verklaringen van minister De Clerck, die de zwartepiet eenzijdig naar de Raad van State doorschuift en dat orgaan verwijt dat het zijn werk doet. De zoon predikt de Frietrevolutie, de vader wil blijkbaar een bananenrepubliek uitroepen. *(Gelach. Applaus)*

Men zwaait altijd met 'het algemeen belang'. Laat mij, als hoogleraar in de rechten, toch eens de functie van de Raad van State toelichten. De Raad van State dient om erop toe te zien of de uitvoerende macht en de besturen de wetten en de decreten naleven. De Raad van State functioneert met een ingenieus systeem: hij laat de burgers een individueel belang inroepen, opdat de bestuurlijke regelgeving gezuiverd zou worden van onwettelijkheden. Je hebt hier dus bijna een 'onzichtbare hand' – Adam Smith – waarbij het eigenbelang samen spoort met het collectieve belang, namelijk de wettelijkheid van de openbare besturen.

De Raad van State moet zijn werk doen. Ik ben het ermee eens dat de wetgeving over de Raad van State moet worden gewijzigd en meer de richting moet uitgaan zoals in het burgerlijk recht – 'geen nietigheid zonder belang' –, waarbij de Raad van State beter kan afwegen of de niet-naleving van wettelijke voorwaarden en vormvereisten in verhouding staat tot een eventuele schending van de essentiële belangen van de klager. Dat gebeurt in het burgerlijk recht. Dat zou mijns inziens doorgetrokken moeten worden naar het administratief recht.

Het zou beter zijn om de Raad van State te defederaliseren, want 80 tot 90 procent van de materies die bij de Raad van State voorkomen, gaan toch over geregionaliseerde wetgeving. Het is dus aan de onderhandelaars om de Raad van State snel te splitsen, zodat we hier in Vlaanderen meer het gezond verstand kunnen laten doorwerken.

Hier heeft de Raad van State gewoon zijn werk gedaan, minister. De Raad van State is gaan kijken of het ontheffingsbesluit van de cel-MER, die functioneerde onder uw verantwoordelijkheid, goed gemotiveerd was en heeft gevonden dat dat absoluut niet het geval was en dat de feitelijkheden waarop de cel-MER zich heeft beroepen, zeer vaag waren, niet werden aangegeven en contradictorisch waren. De Raad van State heeft hier zijn werk gedaan en de rechtsbescherming van de burger ernstig genomen. Men kan dat de Raad van State niet verwijten.

Uiteraard ligt de oorzaak bij de enorm gegroeide regelgeving. De Raad van State past de wet toe. De Raad van State is niet verantwoordelijkheid voor de legislatieve diarree die ons land en Vlaanderen overspoelt. In elke commissie vestig ik er de aandacht op dat bepaalde regels overbodig zijn, maar toch worden die door de meerderheid goedgekeurd. Men doet alsof er niets gebeurt.

Men kan de Raad van State ten slotte ook niet zomaar allerlei beschuldigingen toesturen. De Raad van State kampt immers met een personeelstekort. Bovendien zijn er evenveel Vlaamse staatsraden als Franstalige staatsraden, terwijl er veel meer zaken zijn aan Vlaamse dan aan Waalse kant, wat betekent dat de weekends voor de Vlaamse staatsraden veel korter zijn dan die van de Franstalige. Stuur de zwartepiet dus niet naar het verkeerde adres: hij ligt bij ons. Wij moeten die regelgeving versimpelen.

Om uit de impasse te raken, stelt de LDD-fractie een drietrapsraket voor. In de eerste plaats, om de zaak in Antwerpen te laten vooruitgaan, stel ik voor dat we teruggrijpen naar een noodregeling zoals die gold bij het Deurganckdok. Het is geen elegante oplossing, maar wel een efficiënte. Ik heb dat al aangebracht in de commissie Leefmilieu, maar daar is het wat schamper weggelachen. Ik denk dat ik achteraf gezien wel gelijk krijg met dit voorstel.

Ten tweede stellen wij de versnelde uitvoering voor van de beleidsconclusies van de commissie ad hoc Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten. De laatste vergadering daaromtrent dateert van februari 2010. Ik heb de indruk dat we in deze zaak eerder met ‘De trein der traagheid’ van Johan Daisne te maken hebben dan met ‘Tramlijn Begeerte’ van Tennessee Williams.

Ten derde stel ik voor: een doorgedreven administratieve vereenvoudiging van de vergunningsprocedures voor particulieren, waarbij het aantal procedures en de te zetten procedurestappen sterk worden afgeslankt. Uw voorstel voor een algemeen projectbesluit gaat in die richting. Het is een goede stap, maar waarom doet u dat niet eerder? Waarom wacht u op zo’n incident? Ik wil gerust nog wat meer uitleg geven over het nooddecreet, maar dat kan misschien later in de discussie.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, collega’s, soms heb ik de indruk dat samen met de Latijnse spreuken, die hier steeds meer opgang maken, ook de Romeinse bestuursstijl meer ingang vindt. Om het ook eens in het Latijn te zeggen: divida et impera. *(Opmerkingen)*

Divide, ja. Voor de modernisten, zoals ik: verdeel en heers. Ik gebruik dat inderdaad beter niet.

De laatste tijd zie ik merkwaardige evoluties. Zo is het bijvoorbeeld niet de regering die aan de distributeur heeft opgelegd om de stroomcertificaten te verrekenen in de prijs. Het is niet de regering die verantwoordelijk is voor de hoge energieprijzen. Nee, het is uw buurman, die profiteur, die zonnepanelen op zijn dak heeft. Die is verantwoordelijk voor wat fout loopt. Als een regering jaren niet of onvoldoende geïnvesteerd heeft in kleuterscholen is het niet die regering die verantwoordelijk is. Nee, wend u met klachten tot de directeur van de school, want die heeft waarschijnlijk met de cijfers gesjoemeld.

Hier zien we hetzelfde: als op een bepaald moment een vergunning wordt geschorst of liever vernietigd door de Raad van State voor de verlenging van een tramlijn, is het absoluut niet de regering die verantwoordelijk is voor die schorsing. Nee, het is die schandalige burger die protest durfde aan te tekenen tegen die verlenging van de tramlijn.

Collega’s, hij is al een paar keer genoemd. Ik heb me ook mateloos geërgerd aan de minister van Justitie, Stefaan De Clerck. Die heeft eigenlijk totaal geen uitstaans met dit dossier. In De Ochtend, waar hij tegenwoordig bijna dagelijks te gast is om zijn licht te laten schijnen op de actualiteit, schuwt hij de sterke en stoere woorden niet. Wat de Raad van State doet, noemt hij een “inbreuk op het algemeen belang”. Hij stelt ook: “Wij moeten ons immuun maken voor individuele klagers.” Half wakker hoorde ik hem net niet pleiten om te investeren in een antiburgerzinvaccin. De manier waarop Stefaan De Clerck met dit dossier is omgegaan, is een serieus politicus onwaardig. Je ziet de dag nadien dat dergelijke populistische uitspraken hun doel niet missen. Je leest in de kranten de vox populi: mensen wijzen naar die schandalige

burger in Wijnegem die het heeft aangedurfd om een maatschappelijk belangrijk project stil te leggen.

Het is wijs om eens stil te staan bij de vraag: wat heeft die burger fout gedaan? Die burger woont in de buurt van een serieus infrastructuurwerk. Die heeft vijf jaar geleden, op het moment dat de bouwvergunning werd aangevraagd, zich zorgen gemaakt over het feit dat dit wel eens tot extra sluipverkeer in zijn straat kon leiden. Dat is een perfect normale vraag, die hij ook heeft gesteld. Alleen is daar nooit een antwoord op gekomen, op dat moment niet. Als die burger een beetje wakker is, gaat die naar de Raad van State, omdat hij weet dat hij dat recht heeft.

Wat heeft de Raad van State misdaan? De Raad van State heeft gedaan wat een administratief rechtscollege moet doen: de vraag van die burger houden tegen de regelgeving die wij hier goedgekeurd hebben. Zoals een collega van LDD ook heeft gezegd, heeft die stilgestaan bij het ontheffingsbesluit dat onze eigen administratie heeft gegeven. Mocht dat goed gemotiveerd zijn, had uw administratie dat gedaan, minister, dan was de kans groot dat de Raad van State geen gat had gevonden om nu die bouwvergunning te vernietigen.

Laten we alstublieft ophouden met dit zwartepietengedrag. We maken de politiek daar totaal ongeloofwaardig mee. Wij, de regering en dit parlement, zijn verantwoordelijk. Er is hier al veel verwezen naar de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten – de commissie-Sauwens – en naar de commissie-Berx. Die eerste commissie wordt ook wel eens de commissie Speed genoemd. Ik heb de indruk dat die speed al een hele tijd uitgewerkt is, en dat we nu bezig zijn met het zoeken naar quick wins.

We hebben een aantal opvolgingsvergaderingen gehad. Er was sprake van heel ingewikkelde dingen, nog ingewikkelder dan de oplossingen die we moesten hebben, om quick wins te bereiken. Houd op met die quick wins en ga over tot de orde van de dag: voer uit wat hier – kamerbreed, inderdaad – is voorgesteld. Maak ten eerste een procedure waarbij het vanaf het begin goed zit met de inspraak, waarbij de burger ernstig wordt genomen. Dan hoeft die niet te klagen. Als men dat doet, moet men ten tweede ook voorzien in die zogenaamde administratieve lus. Ook wij staan daarachter. Daarbij hoeft er niet te worden vernietigd, maar kan een procedure op een bepaald moment worden opgeschort. Stop met die verdeel-en-heerspolitiek, en met het doorschuiven van verantwoordelijkheden naar anderen. Laten we – uw regering en dit parlement – onze verantwoordelijkheid nemen. *(Applaus)*

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, geachte leden, ik dank iedereen voor deze zonder uitzondering zeer interessante uiteenzettingen. Mijn antwoord heeft drie grote lijnen.

Ik was aanvankelijk niet van plan om te schetsen hoe deze beslissing tot stand is gekomen, maar zeker de laatste uiteenzettingen verplichten me om dat wél te doen. Alles wordt hier immers op een hoopje gegooid. Er wordt gesteld dat de Vlaamse ambtenaren ontheffingen niet goed motiveren. Er wordt gesteld dat de beslissing om die tramlijn aan te leggen nu geschorst is. Neen, die beslissing is vernietigd. Ik wil dus eerst even de puntjes op de i zetten wat de procedure betreft.

Ik hoor dat er hier een zeer groot draagvlak bestaat – vrijwel unisono – voor het realiseren van die tramlijn, liefst zo snel mogelijk, maar ook, als het even kan, op een wettelijke basis. Ik zal daar dus ook even op ingaan.

Het is mijn taak en ook de uitdaging van de hele Vlaamse Regering om te zoeken naar structurele oplossingen voor dergelijke problemen. Laat me duidelijk zijn: het is niet de intentie van deze Vlaamse Regering om burgers monddood te maken. Dat heeft niemand van onze Vlaamse Regering gezegd, ook de minister-president niet.

Ik begin dus met de voorgeschiedenis. Die tramlijn waarvan de bouwvergunning nu is vernietigd, is een van de projecten van het Masterplan 2020. In het kader van heel dat plan is

er in de periode 2003-2005 een plan-MER opgesteld. De goedkeuring van die plan-MER is op 30 mei 2005 gegeven door de dienst MER, die een onafhankelijke dienst is. Dat laatste wil ik toch onderstrepen. Kort daarna, op 16 juni 2005, werd, om die tramlijn te kunnen aanleggen, een ontheffing gevraagd van de verplichting een project-MER op te stellen. Sommige leden vinden dat er geen ontheffing mag worden gevraagd voor een tramlijn. Welnu, in die mogelijkheid om een ontheffing te vragen voor een dergelijk project, is voorzien in het MER-decreet, dat hier in het Vlaams Parlement in 2002 is goedgekeurd. U moet maar eens bekijken wie dat zoal mee heeft goedgekeurd. *(Opmerkingen bij CD&V)*

Ik denk niet dat iemand in dit halfrond pleit tegen de mogelijkheid om een ontheffing van die project-MER te verlenen. Iedereen heeft hier immers de mond vol van de noodzaak om die procedures korter te maken en efficiënt te zijn.

Op 16 juni 2005 is dus dat ontheffingsverzoek ingediend. Sommigen stellen dat ik niets heb gedaan met die mobiliteit. Ik zetelde toen trouwens nog in het parlement. Ik moet dus ook teruggaan in de geschiedenis.

In dat verzoek staat dat uit de MMA2+-berekeningen, dat zijn mobiliteitsberekeningen, blijkt dat er geen significante toename van het sluipverkeer op het onderliggend wegennet af te leiden is. Maar als er in de praktijk een probleem zou voordoen, zo staat er, dan is het noodzakelijk om maatregelen te nemen. Men had dus onderzoeken gedaan en men zei dat men daar toch wel op wilde focussen. De motivatie is dat omdat die onderzoeken gebeurd waren, men de ontheffing op dat MER vroeg.

De – en ik onderstreep – onafhankelijke dienst MER heeft op 3 augustus 2005 het ontheffingsverzoek toegestaan. Ze stelde dat een project-MER niet nodig was. Vervolgens werd op 29 maart 2007 de stedenbouwkundige vergunning verleend.

Wat is er daarna gebeurd? Iemand heeft inderdaad een annulatieberoep ingediend bij de Raad van State. Tegelijkertijd heeft die persoon een verzoek tot schorsing van de bouwvergunning ingediend. Niet alleen de vernietiging van die bouwvergunning werd dus aangevraagd, maar ook de schorsing ervan. En dat is wel interessant. In de media verwart men die zaken nogal eens. Als hij van oordeel is dat een bepaald project ofwel ernstig nadeel zou kunnen toebrengen aan iets of iemand, ofwel dat er op het eerste gezicht ernstige middelen worden aangevoerd die op termijn tot de vernietiging zouden kunnen leiden van – in casu – de bouwvergunning, kan de Raad van State sinds een aantal jaren de bouwvergunning schorsen. Die procedure werd gevoerd. Wat heeft de auditeur nu in zijn advies een aantal jaren geleden gesteld inzake het schorsingsbesluit? Hij zei dat de vordering tot schorsing verworpen moest worden omdat de middelen niet ernstig zijn. Wat heeft vervolgens de Raad van State op 4 juni 2008 gedaan? De Raad van State heeft besloten niet tot schorsing over te gaan omdat de middelen niet ernstig zijn.

Als mensen nu zeggen dat we maar een project-MER hadden moeten opstellen, antwoord ik dat de bouwvergunning verleend was, de ontheffing verleend was en de Raad van State in 2008 gezegd had dat er geen reden tot schorsing was omdat de middelen niet ernstig waren. Indien de Raad van State in 2008 een schorsing had uitgesproken, dan had men inderdaad kunnen overgaan tot het herstel van het gebrek en had men eventueel aan de oorzaak van vernietiging kunnen remediëren. Maar dat is niet gebeurd.

Ik ga over tot het vervolg van het verhaal. Op 22 juli 2008, dus na het schorsingsarrest, werd door de verzoeker – en hij heeft dat recht – een aanvraag ingediend om de procedure tot nietigverklaring verder te zetten. Een paar maanden geleden stelde de auditeur in een advies opnieuw dat hij adviseert om de vordering af te wijzen omdat de middelen niet ernstig zijn. Op 10 december 2010 heeft de auditeur zijn oordeel bevestigd. Vorige week heeft de Raad van State toch tot vernietiging besloten.

Wat is nu de motivatie van die vernietiging? De Raad van State stelde dat het ontheffingsbesluit dat een aantal jaren geleden werd verleend, eigenlijk niet goed

gemotiveerd was. Niet alleen de bouwvergunning wordt vernietigd, maar meteen ook de beslissing tot ontheffing.

Voor de Vlaamse overheid, en ook voor mij en alle partners in dat project, is dat een donderslag bij heldere hemel. Niets deed immers vermoeden dat dit zou gebeuren. Collega's, het gaat om een project van meer dan 40 miljoen euro. In 2008 wist men ook dat het een belangrijk project was. Als men vindt dat er een vormfout is gepleegd die tot de vernietiging aanleiding zou moeten geven, dan ben ik van mening dat men in 2008 misschien wel tot schorsing had moeten besluiten. Dat is niet gebeurd. De Raad van State kan dat perfect op die manier doen. Voor mij is het echter des te verrassender. De vernietiging is er nu, het project is in uitvoering. Het maakt het voor mij nog problematischer.

Collega's, de vraag is natuurlijk hoe we nu met die situatie omgaan. We hebben immers te maken met een bouwvergunning en een ontheffing die vernietigd werden. We moeten proberen het project opnieuw op de tramsporen te krijgen. Het eerste dat nu aan de orde is, is dat we ervoor moeten zorgen dat op die werf alle bewarende maatregelen worden genomen die noodzakelijk zijn.

Wat zijn de bewarende maatregelen? We moeten kijken naar de vroegere toestand. Voor de werken werden uitgevoerd, beschikten de mensen over een riolering, een voetpad en een weg. De bewarende maatregelen moeten in elk geval worden uitgevoerd. Wij bevinden ons wel in een toestand waarbij er geen bouwvergunning is. Wij moeten dus samen met de Bouwinspectie nagaan wat de bewarende maatregelen zijn waarover de inspectie akkoord gaat dat ze worden uitgevoerd, en op welke wijze dat moet gebeuren.

De heer D'Hulster vroeg hoe dat zal gebeuren. Gisteren of eergisteren hebben we de bewarende maatregelen besproken: het gaat over de verkeerssignalisatie, openbare verlichting, rioleringswerkzaamheden, herstel van openbare voetpaden, fietspaden en de rijweg, het verzekeren van de toegankelijkheid van omwonenden en handelaars en de beveiliging van het werfterrein. Aan de tramsporen zelf kan natuurlijk niet worden gewerkt, want dat is in vergelijking met de toestand voor de werken een vernieuwing.

Hoe kunnen we een regularisatie van het dossier verkrijgen? Sowieso moet in de komende periode met de Bouwinspectie worden overlegd of een minnelijke schikking mogelijk is. Dat is het eerste wat moet gebeuren. Daarin is ook in de Bouwcodex voorzien. Een tweede zaak is de motivatie van het ontheffingsbesluit: men zegt dat die niet goed is. Dat is een taak voor de MER-cel. Kunnen wij dat snel regelen?

Drie: men suggereert alle creatieve oplossingen om op een reguliere wijze een vergunde situatie te creëren. Wij moeten goed onderzoeken op welke manier dat het snelst en het meest efficiënt kan. De nv BAM is de initiatiefnemer en is daar ook dagelijks mee bezig.

Er is terecht gevraagd wat de impact is van de beslissing op de privéfinanciering. Dit dossier is een Brabo 1-project. Gisterenavond is dat op een eerste bijeenkomst besproken. Ik hoop daar in de loop van de komende weken meer duidelijkheid over te krijgen. Het is sowieso geen optie om de tramsporen die er al liggen uit te breken. Het project moet zo snel mogelijk op een fatsoenlijke manier worden afgewerkt.

De klager heeft een overleg gevraagd en er is beslist daarop in te gaan. De nv BAM zal met hem overleggen.

En dan is er het zeer interessante debat over de manier waarop we kunnen vermijden dat dergelijke toestanden zich nog zullen voordoen. Daarover heerst hier grote eenstemmigheid. Ik denk dat er twee pistes zijn. Een: de Vlaamse Regering heeft in opvolging van de aanbevelingen van de commissies-Berx en -Sauwens en van een eigen onderzoek besloten om de inspraakprocedures slimmer en beter te maken. Er is in dat verband een drietrapsraket gebouwd.

De procedure om een groot project te realiseren bevat elf overleg- en inspraakmomenten. Men kan zeggen dat dit een goede zaak is. Mensen houden er echter van dat informatie over een MER-procedure en een GRUP wordt gebundeld. De ministers Muyters en Schauvliege werken daarom heel hard aan de realisatie van een startbeslissing waarbij de Vlaamse Regering beslist een groot project te realiseren. Na alle onderzoeken – milieu-, mobiliteits- en hinderstudies – komt er dan een voorkeurbesluit waarin staat welke weg wij willen volgen om het project te realiseren. Dat voorkeurbesluit is het resultaat van een beslissing die aanvechtbaar is. Uiteraard wordt die beslissing genomen na inspraak. Het voorkeurbesluit moet dan worden geconcretiseerd in een projectbesluit waarin alle vergunningen – de bouwvergunning en de laatste planbestemmingswijzigingen – worden geïntegreerd.

Het voordeel is dat het allemaal sneller gaat. Alles is beter geïntegreerd. Minister Schauvliege heeft amper een week geleden de MER-procedure gevoelig aangepast. Op het eind van vorige legislatuur heeft toenmalig minister Van Mechelen nog inspanningen geleverd om de bouw- en milieuvergunningen te integreren. Er worden dus initiatieven genomen om procedures te integreren. Vandaag is het zo dat als de Vlaamse Regering beslist om een project te realiseren – bijvoorbeeld na een MER – ze geen aanvechtbare beslissing creëert: dat gebeurt pas als het GRUP wordt vastgesteld.

Door de nieuwe procedure zouden we op het moment dat het voorkeurbesluit wordt genomen, een beslissing krijgen die juridisch aanvechtbaar is. Dat betekent dat je veel vroeger dan bij de bouwvergunning, de gemaakte basiskeuzes kunt aanvechten. Het betekent dat de basiskeuze blijft bestaan, als er later in de fase bouwvergunningen problemen zijn. Het is niet het wegnemen van inspraak, het is de inspraak beter en efficiënter organiseren.

De tweede pijler waarop moet worden gewerkt, is de manier waarop de administratieve rechtspraak wordt georganiseerd. De Raad van State heeft gebruikgemaakt van de bevoegdheden die ze hebben. Het is niet omdat de Raad van State niet schorst, dat hij verplicht is om niet te vernietigen. Bij de schorsing kan er na een eerste oppervlakkige screening een kans worden gegeven om te restitueren. Dat kan niet als je het vormgebrek pas vaststelt in de procedure ten gronde. Een rechter bij de Raad van State kan op dat ogenblik niet anders dan vernietigen.

Er wordt kamerbreed gepleit voor de bestuurlijke lus. Het lijkt me goed om dat hier ook in te voeren. Als het van toepassing is op de procedure van de Raad van State, vraagt dat een wijziging van de regels bij de Raad van State.

Minister-president Peeters heeft vorig jaar een onderhoud gehad met de voorzitter van de Raad van State, mevrouw Bracke, en heeft haar deze week ook opgebeld. Het is de bedoeling dat hij in de komende weken een nieuw onderhoud met haar heeft om te onderzoeken hoe de Raad van State vindt dat hij daarmee zou kunnen omgaan. Dan zal het zaak zijn om de federale overheid te overtuigen.

We hadden het hier over de bestuurlijke lus, maar het kan van alles zijn. Het moet er gewoon op neerkomen dat de Raad van State, als die een vormgebrek vaststelt, niet noodzakelijk verplicht is om te vernietigen, maar ofwel de overheid in staat kan stellen het vastgestelde vormgebrek alsnog te herstellen, ofwel de afweging kan maken tussen het belang van de vorm die is geschonden versus het belang dat wordt geschonden.

Minister-president Peeters zal dus een individueel overleg hebben met de voorzitter van de Raad van State, maar hij zal evenzeer het overleg intensifiëren met de federale overheid om die procedure voor de Raad van State te wijzigen.

Het arrest van de Raad van State heeft mij zwaar getroffen. Ik ontken dat niet, temeer omdat het gaat over een project dat midden in de uitvoeringsfase zit. Het kan gebeuren dat mensen twijfelen of ze voor een tram zijn voor die er is, maar als de werken vorderen, beginnen ze de voordelen te zien, en wil iedereen vooral dat het zo snel en efficiënt mogelijk wordt afgewerkt. Dat is waar ik in de komende weken mijn energie zal aan besteden, naast een

aantal andere zaken. Ik hoop u binnen een zo kort mogelijke termijn een definitieve oplossing te kunnen voorstellen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Minister, ik ben blij met het signaal dat u het onderste uit de kan zult halen voor de werf en de voortzetting van het project. We moeten hier lessen uit trekken: er moeten duidelijkere regels komen, we moeten zorgen voor meer flexibele instrumenten voor onze bestuurlijke rechtscolleges en die ook versterken. Laten we beginnen met de colleges die Vlaanderen zelf in handen heeft.

Via een gunstige wind is een andere schorsing op mijn bureau beland. De Raad van State heeft onlangs het project groeistrand geschorst met de motivatie: "Het verliezen van de kosmische beleving van de band met de zee." Dat betekent in elk geval dat het proportioneel instrument nog niet altijd wil zeggen dat je daarom een goed arrest kunt vellen.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Minister, ik wil u bedanken, niet alleen voor uw antwoord, maar ook voor uw krachtdadig optreden. De bewoners en het bestuur van Wijnegem zijn bijzonder tevreden met uw bewarende maatregelen. Zo kunnen de werkzaamheden gedeeltelijk worden voortgezet, en er wordt ook nog gedacht aan de veiligheid van de voetganger.

Minister, u zou het arrest nog analyseren. Daarom zou ik nog willen verwijzen naar aanbeveling 66 van de commissie Speed. Een van de verrassingen daar kwam van de Raad van State. Zij vertelden dat de advocaten van de overheden veel te weinig gebruik maken van de mogelijkheid om zelf milderende maatregelen te vragen als het ergens mis loopt, zodat de volledige vernietiging van het geheel niet nodig is. Was dat in Wijnegem ook een mogelijkheid?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik heb wat bijgeleerd betreffende de geschiedenis van de rechtsgang. Minister, u boeit mij als jurist, maar geloof mij, mijn partij heeft in het verleden ook een rechtsgang gekend, of toch de voorganger van mijn partij. We werden meerdere malen in het gelijk gesteld, om uiteindelijk in het ongelijk te worden gesteld. Zo is er niets nieuws onder de zon.

Collega's, dit debat ging niet alleen over de tramlijn tussen Deurne en Wijnegem. We hebben ons de fundamentele filosofische vraag gesteld: hoe blauw is het bloed van de prins? 'Le fait du prince', is dat nog mogelijk in onze moderne samenleving? Ik heb wat steun gevonden bij de andere oppositiepartijen. Zij zeggen: neen, het recht van de individuele burger blijft overeind, tegen dat gezag van de overheid, zelfs tegen het algemeen belang in.

Het zijn de mensen die de prinsen hebben verdreven op het einde van de 18e eeuw, die ook de verantwoordelijkheid hebben genomen om de willekeur van die prinsen te vervangen door wetgeving die voor iedereen verstaanbaar en duidelijk leesbaar was. Die boodschap zijn we hier in Vlaanderen ook een beetje aan het vergeten. De wet, het wettelijke apparaat, dat onder meer Bonaparte – en laat hij op andere vlakken slechte zaken hebben verricht – tot stand heeft gebracht, heeft eeuwenlang gezorgd voor juridische rust en kalmte. Iedere rechtsonderhorige wist waar hij of zij aan toe was. Die ambitie moeten wij weer oppakken. Ons decretaal apparaat is beschamend. Daar vindt zelfs een geschoolde jurist zijn weg niet in terug. In plaats van een commissie Speed zouden we misschien eens een commissie vereenvoudiging van ons decretaal apparaat kunnen inrichten. Laat ons de bestaande wetgeving herschrijven in een taal die iedere burger verstaat en die geen of veel minder aanleiding kan geven tot juridische conflicten.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister, het is goed dat u in overleg gaat met de klachtindiener. Dat is de eerste stap om de impasse te doorbreken.

Ik waardeer – maar ik wil eerst wel de resultaten zien – de inspanningen van uw collega's Muyters en Schauvliege om de wetgeving te verlichten en vereenvoudigen. In deze zaak gaat dat u echter niet helpen. Het gaat hier over een vernietiging. Wie een beetje vertrouwd is met de vergunningsmaterie, weet dat zo'n vernietiging pas op het einde van de hele procedure komt. Die gaan we maar kunnen vermijden door een bestuurlijke lus, of een variant daarop, om iets te isoleren en dan te herstellen en ondertussen het project voort te realiseren.

Ik ben ook heel blij, minister, dat u er niet over gerept hebt dat de overheid boven de wet zou staan. Met andere woorden: er is geen immuniteit voor de overheid en voor grote projecten. Wij zijn ook voor het algemeen belang, maar er moet een mooie balans zijn tussen het algemeen belang en het particulier belang, tussen rechtspraak en inspraak. Daar zullen wij nooit laten aan tornen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, u stelt terecht dat de zorg van de meerderheid en van de oppositie is om tot oplossingen op korte termijn te komen. Dat zal echter niet eenvoudig zijn. We zullen aan dit dossier moeten werken op lange termijn.

U zegt dat de knoop in dit dossier ligt bij de ontheffingsplicht van het project-MER. Die criteria werden blijkbaar anders bekeken door de cel MER dan door de Raad van State. Mijn vraag blijft om dat voor de toekomst verder te bekijken. Het klinkt niet goed wanneer men op voorhand moet zeggen dat een project-MER nodig is voor de procedure en voor de termijn. Wanneer dit aan het eind van de rit echter problemen kan vermijden, dan vind ik dat dit nu best nog eens grondig wordt bekeken.

U hebt ook herhaald dat het belang van de private partners groot is wegens pps-constructies. Ook voor de toekomst is het belangrijk dat de Vlaamse overheid een duidelijk signaal geeft dat dit eenmalig is en niet meer kan gebeuren. We moeten er alles aan doen om dit voor de toekomst te vermijden. Zo niet, lopen we het risico dat de private partners het risico te hoog inschatten om in dergelijke projecten te stappen. En dan zijn we ook ver van huis.

Wat de grote hervormingen inzake de Raad van State betreft, moeten de procedures op federaal niveau worden herbekeken. Voor ons in het belangrijk dat er op Vlaams niveau een administratieve rechtbank komt voor de Vlaamse bevoegdheden. Die kan dan eventueel herstelmaatregelen treffen en de afweging maken van het private en publieke belang. Het is heel belangrijk dat we dit naar ons toe kunnen trekken en dat dit snel kan gebeuren. Er is dus nog heel wat werk aan de winkel. Ik heb echter goede hoop dat we daar samen met alle partijen op korte termijn werk van kunnen maken

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik heb geboeid geluisterd, zeker naar uw vloeiende stem die ook een kosmische band met de zee verraadt. Dat gaat er gemakkelijk in. Wat uw opmerking over de Raad van State betreft, hebt u het over het administratief kort geding dat een snelle beslissing moet nemen om onomkeerbare schade te voorkomen. U hebt nog les van mij gehad. U herinnert zich wellicht het arrest-Eikendael. De oudere groenen zullen zich dat ook nog herinneren. Daarbij kon de stad niet optreden en werd het bos gerooid.

De Raad van State moet de redenen van de klager zeer snel bekijken. Wanneer er geen reden is om te schorsen, kan de zaak rustig worden bekeken voor de vernietiging. Bij nader toezien, wanneer de zaak wordt bekeken zoals men in het Engels zegt 'on the full merit of the case' en grondig wordt geanalyseerd, dan kan de Raad van State tot het besluit komen dat dit een vernietiging verdient. De Raad van State heeft zijn arrest goed gemotiveerd. Daaruit blijkt een tekortkoming van de administratie.

De heer Penris heeft het over ‘le fait du prince’. Ik denk dat hij het heeft over de doctrine van ‘le domaine éminent’, die gold voor de Franse Revolutie. Ik heb de indruk dat sommige partijen daarnaar willen terugkeren. Dat betekent dat alles collectief bezit is van de koning. Rechten die de burgers op dat collectief bezit uitoefenen, zijn gunsten van de koning die op om het even welk moment kunnen worden teruggetrokken. Dat was de theorie van ‘le domaine éminent’. Ik heb de indruk dat het Vlaams Parlement zich soms in de positie van Louis XIV wil stellen met al zijn collectivistische maatregelen.

Minister, ik wil het nog even hebben over het nooddecreet. Ik zou daar geen gewoonte van willen maken. We moeten echter vooruit met het Masterplan Antwerpen. Het gaat over de grootste volledig Vlaamse stad. De situatie moet daar worden uitgeklaard. Het nooddecreet zal de rechten van de burger niet intrekken maar het parlement zal de regering machtigen om stedenbouwkundige vergunningen uit te reiken waardoor die een decretale basis hebben.

Volgens de MER-richtlijn is in dat geval de MER-verplichting niet van toepassing omdat het gedekt wordt door een specifieke wetgeving. Juridisch kunt u, als u dat wilt – maar het hoeft niet –, de MER-verplichting ontwijken of kunt u de MER-verplichting beter toespitsen in eventueel een decretale regeling. Indien men van goede wil is, kan dat nog voor het zomerreces in orde zijn. Ik bied u graag mijn diensten aan om dat juridisch uit te klaren en wil dat graag gratis doen voor het algemeen belang.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik vind het jammer dat ik geen les heb gehad van de heer Bouckaert.

Minister, ik wil u danken voor het heldere en goed onderbouwde antwoord. Ik ben blij dat u in de voorbije dagen niet diezelfde emotionele toer bent opgegaan als sommige anderen. Ik zeg dat, minister, omdat dat de zaak geen goed doet. Op die manier dreig je in een soort loopgravenoorlog terecht te komen waar elke burger die iets zegt, onmiddellijk in de zak van de nimby’s wordt gestoken. De burger gaat vanuit zijn loopgraven dan steeds meer zoeken naar juridische procedures om zijn eigen gelijk te halen. Als u werkt aan een nieuwe procedure die de inspraak van de burger respecteert maar die verkort is – en ik ben blij dat dat in een gevorderd stadium zit –, dan hebben we er alle belang bij dat we dat op een open manier aan die burger verkopen. Dan hebben we geen boodschap aan die loopgraventheorie. Als de zaken verder verhit geraken, zal elk voorstel dat u doet, gezien worden als een manier om de burger in zijn inspraak te beperken, en dat zou heel spijtig zijn.

Ik sta nog altijd achter het ontheffingsbesluit dat in 2002 goedgekeurd is. Dat was trouwens een eerste stap in de vereenvoudiging van de loodzware procedures, maar dat moet wel goed worden gemotiveerd. Als ik u goed heb beluisterd, hebt u op een bepaald moment gezegd dat er een ontheffingsbesluit werd gegeven maar als zich in de praktijk problemen voordoen, moet dat worden onderzocht. Ik ben geen jurist, minister, maar met dat zinnetje zou ik als jurist heel ver komen. Dat noem ik geen sluitende motivatie. Ik denk dat u moet toegeven dat, wat dat betreft, er misschien bij uw administratie nog wel werk is om daar nauwgezet op toe te zien.

Ik wil u een bijkomende vraag stellen. Kan er verder worden gewerkt aan de stelplaats die op het grondgebied Deurne-Wijnegem staat? Men heeft me verteld dat die dringend moet worden afgewerkt om de lagevloertrams die in Duitsland wachten om geleverd te worden, te kunnen stationeren. Ik weet niet of u daar uit de losse pols een antwoord op kunt geven.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: We zijn allemaal voorstander van de administratieve vereenvoudiging, maar er is heel veel gerealiseerd met de nieuwe Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening die sinds 1 september 2009 van kracht is. In het kader van de problemen die nu zijn gerezen over de bouwvergunning voor de tramlijn, kunnen heel veel van de problemen

worden opgelost indien de Vlaamse Regering gebruik maakt van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 om grote delen van de vergunning zeer snel opnieuw rechtskracht te geven.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, aanbeveling 66 van de commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten heeft betrekking op verordeningsbepalingen. We hebben hier te maken met een vernietigde bouwvergunning. Artikel 14ter van de wetgeving op de Raad van State geeft verzoekende partijen de kans om de gevolgen van een eventuele vernietiging te milderen. Ik geef een voorbeeld. Je hebt een reglement dat de basis vormt om attesten uit te reiken. Het reglement komt er en wordt aangevochten. Ondertussen worden er attesten uitgereikt. De Raad van State vernietigt die, maar kan perfect zeggen dat de attesten die uitgereikt zijn en die individuele rechten hebben doen ontstaan, geldig blijven.

Dat artikel bestaat dus, maar het is van toepassing op een verordenende bepaling. Hier hadden we een individuele bouwvergunning, artikel 14ter kon dus niet worden gevraagd. Het zou natuurlijk misschien een goede zaak zijn om onder dat artikel 14ter meteen ook voor de individuele gevallen, zoals een bouwvergunning, een aantal mogelijkheden te voorzien. Dat vormt het sluitstuk van de gesprekken die minister-president Peeters zal hebben met zowel de Raad van State als met de federale overheid.

Wat betreft onze eigen, interne hervormingen ben ik het eens met wie zegt dat je ervoor moet zorgen dat de burger de reglementering begrijpt, of dat hij begrijpt hoe de wetten en regels in elkaar zitten. Iemand zei dat de vereenvoudiging van onze procedures geen soelaas zal bieden in dit dossier. Dat is evident. Alles wat ik daarnet heb verteld over de vereenvoudiging van onze procedures gaat over de toekomstige organisatie van onze regels. Je moet ervoor zorgen dat de regels transparant zijn. Als we nu proberen om milieueffectrapportages en ruimtelijke wijzigingsplannen zoveel mogelijk te laten samen sporen, is dat juist in het kader van die transparantie.

Waar ik het nog niet over heb gehad, is dit: bij grote projecten, bijvoorbeeld de R11, is het de bedoeling om in de toekomst altijd, zodra je het idee hebt om een groot project uit te voeren, zowel een projectleider aan te stellen als een procesbegeleider, iemand die het proces in al zijn stapjes begeleidt en die ook alle belanghebbenden informeert. Als je iets kent en iets weet, wordt het ook gemakkelijker om te begrijpen en mee te denken over een oplossing.

Uiteraard is de organisatie van de inspraak bijzonder belangrijk. Daarom willen wij met deze regering gaan naar twee grote inspraakmomenten, die dan leiden tot een besluit dat juridisch kan worden aangevochten. Als het wordt aangevochten, komen we in het sluitstuk: als je beslist dat er een fout is gemaakt, moet je altijd vernietigen of kun je andere remedies toepassen.

Mevrouw Jans, u vraagt naar de criteria om die ontheffing te bepalen. Ze zijn mooi opgesomd. Toen minister Schauvliege voorzitter was van de Europese Raad voor Leefmilieu heeft zij het initiatief genomen om op Europees niveau te onderzoeken hoe de MER-regeling kan worden vereenvoudigd. De criteria om te ontheffen zijn vrij duidelijk. Mevrouw Vogels, als je een ontheffing verleent, moet dit goed gemotiveerd zijn. Als de Raad van State uiteindelijk oordeelt dat de ontheffing niet voldoende is gemotiveerd, betekent dat niet noodzakelijk dat er nooit een ontheffing kan worden verleend. Ik ga ervan uit dat u dit ook zo interpreteert. Er moet dan wel worden onderzocht op welke manier het ontheffingsdossier beter gemotiveerd kan zijn.

De heren Van Mechelen en Bouckaert hebben suggesties gedaan om te remediëren. Ik heb ook een aantal suggesties. Ik zal rekening houden met de suggesties. Ik zal mij vandaag niet uitspreken over hoe we het zullen doen. Er is ook overleg met de Vlaamse Bouwinspectie. Ik

hoop dat u mij de kans geeft om in alle rust, – of niet in alle rust maar met bekwame spoed – tot een oplossing te komen die tegelijk rechtsgeldig is en goed.

Mevrouw Vogels, men heeft mij gemeld dat de werken aan de stelplaats gewoon kunnen worden voortgezet. Ik ben blij dat u aankondigt dat er in Duitsland trams staan te wachten. Vanmorgen hoorde ik in de commissie dat er trams te laat zouden worden geleverd. U biedt hier dus de oplossing.

Collega's, men had het hier over de administratieve rechtbank. De Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Milieuhandhavingscollege vullen elkaar aan. De Vlaamse Regering heeft die keuze één of twee weken geleden gemaakt. Dat moet nu verder worden uitgevoerd.

De heer Steve D'Hulster: Mijn slotwoord kan heel kort zijn.

Minister, doe er alstublieft alles aan om het project Deurne-Wijnegem uit het drijfzand te halen. Gebruik deze case om de processen en de instrumenten bij te sturen, zodat we dit in de toekomst niet al te veel meer moeten meemaken.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer D'Hulster en door de heren Keulen en Bouckaert werden tot besluit van deze actuele interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 13 mei 2011 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Katrien Schryvers en Lies Jans, de heren John Crombez en Bart Van Malderen en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van het decreet van 16 juli 2010 houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie
– 834 (2010-2011) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet.

De heer Laurys, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, ik wil dit technisch voorstel van decreet kort situeren. In het kader van de bestuurlijke hervormingsoperatie van de Vlaamse administratie is de integratie van personen met een handicap op de arbeidsmarkt op 1 april 2006 van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie overgeheveld.

Tegelijkertijd zijn deelmateries, zoals de screening, de toeleiding en de ondersteunende maatregelen in verband met de reguliere arbeidsmarkt aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en -opleiding (VDAB) toegewezen. De deelmateries in verband met de beschutte werkplaatsen zijn aan het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie (VSAWSE) toegewezen.

Het voorliggend voorstel van decreet regelt de overdracht van goederen, rechten en plichten van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap naar de VDAB en het VSAWSE. Om de continuïteit te garanderen en juridische lacunes te vermijden, is het de bedoeling die overdracht met terugwerkende kracht, vanaf 1 april 2006, van kracht te laten worden.

Oorspronkelijk is deze regeling in het programmadecreet voor de begroting 2011 opgenomen. Aangezien er eigenlijk geen band met de begroting zelf is, is dit punt hier echter weer uit gelicht. Het voorstel van decreet is dan ook nodig om de terugwerkende kracht vanaf 1 april 2006 te laten gelden.

Er is eigenlijk geen discussie over het voorstel van decreet geweest. Het Vlaams Belang en Groen! hebben gevraagd waarom het zo lang heeft geduurd. Uiteindelijk is het voorstel van decreet ongewijzigd en met eenparigheid van stemmen aangenomen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik wil enkel de verslaggever bedanken. Aangezien hij het voortreffelijk heeft gedaan, is het niet nodig dit voorstel van decreet verder toe te lichten.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2010-11, nr. 834/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Wienen en Johan Deckmyn tot besluit van de op 26 april 2011 door de heer Wim Wienen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiering van het tekort in het pensioenfonds statutairen van de VRT door de Vlaamse Regering
– 1101 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
58 leden hebben neen geantwoord;
27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Bart Tommelein tot besluit van de op 26 april 2011 door de heer Wim Wienen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiering van het tekort in het pensioenfonds statutairen van de VRT door de Vlaamse Regering
– 1104 (2010-2011) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
50 leden hebben ja geantwoord;
58 leden hebben neen geantwoord;
4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Ik heb een stemafspraak met de heer Sannen.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik heb een stemafspraak met de heer De Loor.

De voorzitter: De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer Filip Anthuenis: Ik heb een stemafspraak met de heer Verfaillie.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik heb een stemafspraak met mevrouw Eerlingen.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 18 mei 2011 om 14 uur.

Geen bezwaar? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.07 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Annick De Ridder, Peter Reekmans, Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Johan Sauwens: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Michèle Hostekint, Jan Verfaillie: familieverplichtingen;

Tine Eerlingen, Katleen Martens: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Kurt De Loor, Bart De Wever.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Chris Janssens, Patrick

Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Jan Penris, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter,

Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Gwenny De Vroe, Dirk Peeters, Christian Van Eyken

■